

KATALOG

VÝSTAVA

Budoucnost a přítomnost Prahy 1

2001

(V.ročník)

OBSAH:

Územní plán	4
Anenská – regulační plán	4
Soutěže	5
Soutěž na zástavbu lokality Charvátova-Spálená-Purkyňova	5
Záměry na úpravu veřejných prostorů – studie a realizace	6
Program regenerace	6
Generel zeleně	6
Nám. Franze Kafky	7
Zlatá ulice – realizace	7
Ovocný trh	8
Žofín - Slovanský ostrov - dětské hřiště	9
Petřín - dětské hřiště	9
Kampa – řešení komunikace, náplavka	10
Vodičkova ul. - rekonstrukce a oprava tramvajové trati	11
Kolektor Centrum I.A – trasa Vodičkova	12
Tramvaj Karmelitská –rekonstrukce	12
Hellichova ul. – úprava a doplnění	13
Dušní – předláždění chodníků	13
Věžeňská – ostrůvek	14
Senovážné náměstí- kašna, úprava povrchu	14
Vzpomínky na minulost	16
Archeologické výzkumy na území Prahy 1	16
Vladislavova čp. 1390/II., 76/II., Praha 1 – Nové Město	16
Národní třída čp. 37/II	17
Karmelitská čp. 529	17
Na Zábradlí čp. 205/I, zaniklý kostel sv. Jana Křtitele	17
Seminářská zahrada	18
Václavské náměstí – historie	19
Novostavby	20
Vodičkova 19/1277 -”Čína”	20
Ulice 28.října 7/373	20
Rekonstrukce	22
Sovovy mlýny	22
Hotel Boscolo – rekonstrukce a dostavba	22
Na Františku 8 – nemocnice	23
Španělská synagoga – Židovské museum, Věžeňská 1	24
Jubilejní synagoga – Jeruzalémská 7	25
Staronová synagoga – Pařížská, Červená	26
Na Příkopě 8/850	26
Celetná 14,16 – Universita Karlova	27
Divadelní 22	27
Palác Sevastopol – Broadway	28
ASTRA II – Václavské náměstí	29
Senát a zahrada (Valdštejnský palác)	29
Bredovský dvůr	30
Rekonstrukce objektů MČ Praha 1	32
Letenská 5- školka (Thurn-Taxisův palác)	32
ZŠ Karmelitská 13 – školní pozemek	32
Vojtěšská – školní dvůr	33
Hellichova 3-Gymnázium Jana Nerudy	33
Maltézské nám. 13/478 – rekonstrukce na byty	34
Karlovo nám. 25- rekonstrukce	35
Rekonstrukce zadního traktu objektu č.p. 640 na Karlově náměstí	35
Národní 20 – rekonstrukce na byty	36
Pštrossova 18 – DPS rekonstrukce	36
Jindřišská 25 - oprava pavlačí a fasády	37

Pařížská 19, Maiselova – oprava krovu a střechy	37
Interiéry - Design	39
Staroměstská radnice-oddací síň	39
ECSAPE Bar - Dušní 8	40
Karlova – adaptace půdního bytu	40
Česká národní banka – interiéry	41
Kozí – rekonstrukce podkroví	41
Zahrada v opeře - restaurace	42
Půdní byt v Praze	43
Prezidentské apartmá hotelu "Paříž" Praha	43

Územní plán

Anenská – regulační plán

Pořizovatel : Útvar rozvoje hl. m. Prahy, Hradčanské nám. 8, Praha 1

Zpracovatel: Ing. arch. Jan Sedlák, projekční ateliér, Krocínova 3, Praha 1

Návrh regulačního plánu byl zpracován jako pokračování dlouholeté projekční činnosti v daném území. Jeho specifikem je prohloubení části věnující se problematice historické struktury města a především způsobu její ochrany, respektive regenerace. Snaží se problematiku ochrany památek postihnout nejen z hlediska jednotlivých objektů, ale také jako ucelené části městské historické struktury.

Návrh regulačního plánu je jedním z prvních pokusů sjednotit názor v podrobnosti přesahující územní plán do té míry, aby bylo možné s ním pracovat při rozhodování o přicházejících záměrech tak, aby se mohl stát platnou informací pro všechny, kteří s těmito záměry přicházejí.

Je zde předkládán určitý "model", resp. obraz části historického města, k němuž by měly postupně přispívat veškeré stavební intervence v území a tak jej naplňovat-vytvářet. Tento model akceptuje existující nejednotnost urbání struktury území a dokonce ji potvrzuje jako součást jeho identity. O to více se však v návrhu vychází z detailních znalostí jednotlivých objektů a prostorů a je sledován cíl prohloubení charakteru jednotlivých částí území v duchu, jenž je jim vlastní.

Území Anenské čtvrti je především z pohledu památkové ochrany velmi významné. Ochrana se vztahuje nejen na celý historický půdorys a většinu domů, ale i na hodnoty panoramatické (jako význačná součást pražského panoramatu) a archeologické. Důležité jsou i vztahy jednotlivých součástí a s ohledem na historickou, slohovou, typologickou a urbání nejednotnost této složité struktury, musí památková ochrana vycházet z jejího pochopení a projevovat se diferencovaně. Míra diferenciac regulativů je zásadním koncepčním rozhodnutím. Tato vychází z velmi podrobného poznání všech staveb území vyhodnocených podrobně z pohledu památkové ochrany a stejně podrobné analýzy urbání struktury a následného stanovení jejich typů a charakteristik.

Soutěže

Soutěž na zástavbu lokality Charvátova-Spálená-Purkyňova

Vyhlašovatel soutěže: Hlavní město Praha, Mariánské nám. 2, Praha 1

Zpracovatel podmínek: Útvar rozvoje hl.m. Prahy, Hradčanské nám. 2, Praha 1

Veřejná ideová architektonická jednokolová soutěž na zástavbu lokality ve vymezeném území byla vyhlášena dne 16.10.2000 a ukončena dne 5.1.2001 odevzdáním soutěžních návrhů. Předmětem soutěže byl nejlepší ideový návrh prostorového a funkčního uspořádání významného městského prostoru na stanici metra a optimální objemové a funkční řešení zástavby polobloku v atraktivní poloze v centru Pražské památkové rezervace s dostatečně uvolněným parterem.

V současné době řešenou lokalitu zhruba z poloviny zaujímá vestibul stanice metra Národní a kryté prostranství se stánky, přiléhající k obchodnímu domu. Otevřené veřejné prostranství je při severním a západním okraji využíváno pro stánkový prodej tržiště, zbývající plocha slouží jako odpočinkový prostor s fontánou, zelení a lavičkami pro krátkodobou rekreaci návštěvníků centra města.

Okolní zástavba je různorodého charakteru i architektonické kvality. Převažují zde objekty obchodní, administrativní, kulturní a společenská zařízení. Podíl bytů je zastoupen v menší míře při ul. Spálené a Vladislavově. Na místě pro novou zástavbu byla původně drobnější zástavba v gotické parcelaci postupně odstraňována v souvislosti s výstavbou metra. Mezi nejstarší stávající objekty patří památkově chráněný dům č.p. 53 v Purkyňově ulici, původně gotický, barokně přestavěný. Další podobný je na nároží Ostrovní a Spálené ulice č.p. 103. Hodnotné novodobé objekty zde reprezentuje č.p. 74, budova pojišťovny na rohu Spálené a Purkyňovy ulice (arch. Jaromír Krejcar) a v Charvátově ul. původně administrativní budova Škodových závodů (arch. Pavel Janák). Ostatní zástavba je z 19. a začátku 20. Století, nejnovější je obchodní dům Máj-Tesco ze 70. let (arch. M. Masák).

V soutěžních podmínkách byly stanoveny a doporučeny parametry jak prostorových, tak funkčních a dopravních podmínek, nebyly opomenuty ani inženýrské sítě a životní prostředí. Požadované podmínky vycházely z platných předpisů a podmínek Územního plánu Prahy (např. výšková hladina do 34 m, polyfunkční využití nové stavby, parkovací plochy s kapacitou cca 150 stání + dalších 50 míst pro veřejnost, atp.) Doporučeno bylo rozvržení funkcí :

pro obchodní a kulturně společenská zařízení	25%
kancelářské plochy	25%
bytové plochy (v horních podlažích)	50%

z celkových hrubých nadzemních podlaží.

Po vyhodnocení jednotlivých návrhů a uzavření soutěže byly uděleny dvě snížené 1.ceny, jedna 3. cena, tři odměny a jedna snížená odměna. Porota soutěže vydala závěrečné doporučení vyhlašovateli. Na základě podkladů – dvou vítězných návrhů soutěže, byl vypracován Útvarem rozvoje hl.m. Prahy koncept zastavovacích podmínek pro tuto lokalitu. V současné době se připravují podmínky pro výběr investora na zástavbu.

Záměry na úpravu veřejných prostorů – studie a realizace

Program regenerace

Zadavatel : MČ Praha 1, Vodičkova 18, Praha 1

Projektant : Ing.arch Jan Sedlák, arch. Ateliér, Thákurova 3, Praha 6

MČ Praha 1 pořizuje od r. 1996 programy regenerace a následně je v důsledku přirozeného vývoje aktualizuje a prohlubuje. Jedná se především o průběžně probíhající obnovu památkově chráněného staveb. fondu, a to přednostně s cílem podpory trvalého bydlení na území MČ Praha 1.

Program regenerace se v první řadě zabývá problematikou zachování a rehabilitace obytné funkce území, tj. obnovou obytných památkových domů s přihlédnutím ke svébytné struktuře území. Ta spočívá v existenci výrazných soustředění, obytných jader (kromě rozptýlené obytné zástavby). Proto byl již první výběr domů k regeneraci ovlivněn touto urbánní strategií. Enormní nárůst automobilové dopravy působí negativně na obytnost především těchto území. Proto byla práce orientována na dopravní zklidnění vybraných ulic. Současné době jsou již některé z vybraných uličních prostorů realizovány, jiné ve stadiu projektů pro stavební povolení a existuje řada prostorů, pro něž jsou zpracovány úvodní studie úprav.

Novým tématem jsou úpravy veřejného prostoru pobytového charakteru. Jde o kultivaci přirozených jader obytných lokalit se snahou nabídnout nejen residentům možnost krátkodobé rekreace v blízkosti bydliště, ale i místo k odpočinku návštěvníkům Prahy.

Dalším tématem aktualizovaného programu regenerace je reflexe vývoje promítnutého do vzniklé či vznikající územní dokumentace nebo nově zpracovaných studií. Od doby prvního programu došlo ke schválení územního plánu, byly zpracovány nebo rozpracovány některé dílčí územně plánovací dokumentace či podklady (lokality Anenská, Petrská) a byla zpracována další fáze prací na celé území Pražské památkové rezervace.

Generel zeleně

Objednatel : MČ Praha 1, Vodičkova 18, Praha 1

Projektant : Ateliér zahradní a krajinářské architektury, Wanklova 6, Brno, Ing. Zdeněk Sandler

Spolupráce – ing. Václav Babka, ing. Eva Hanušková, Mgr. Lukáš Gergela

Stanovená metodika postupu práce je velmi jednoduchá a je založena především na autorském přístupu posouzení toho kterého místa, postupně v několika obdobích, doplňovací nebo vylučovací metodou. Výsledkem je návrh, který v některých případech považujeme za jasný, v některých za náznak s možností variantního řešení a v některých za hozenou rukavici. Hlavním faktorem při posuzování jednotlivých situací byl cit a snaha o vytvoření budoucí harmonie toho kterého místa. Doplnkově byla do řešení nasbírána historická fakta a úvahy, které byly spíše pozitivním oponentem, neboť máme pocit, že ne vše historicky doložené je dnes v plné míře akceptovatelné, platí to ve smyslu pro i proti používání stromů v historickém prostředí města. Praha, zvláště její historická část, byla, je a bude vždy úžasná a na tomto faktu nezmění o pár stromů více nebo méně. Za důležité považujeme zachování jedinečného genia loci.

Stromy považujeme za přirozený doprovodný prvek, který na rozdíl od všech civilizačních znaků provází člověka od nepaměti. Pokud bychom uvažovali o stylu např. středověkého města a argumentovali, že do tohoto prostředí strom nepatří, jak se budeme vyrovnávat s moderní infrastrukturou a s jejími doprovodnými znaky, s auty přeplněnými ulicemi, se spoustou dopravních značek umístěných většinou velmi nahodile, se semaforey, kolejemi, trolejemi, dopravní grafikou, zastávkami, informačním systémem, velkokapacitními

kontejnery povalujícími se mnohdy volně v ulicích, elektrickým osvětlením reklamou, poutači
....

O bytí stromů ve městech je nutné uvažovat v širších souvislostech. Opět připomínáme určitou harmonii, rovnováhu, potřebu lidí projevující se nyní mimo jiné i úzkostlivou ochranou všeho zeleného.

Cílem předkládané studie není ucpat Prahu 1 různou formou zeleně. Snažili jsme se vyrovnat s prostorem a citlivě umístit perspektivní strom nebo skupiny stromů, které budou po celou dobu svého vývoje pro dané místo přínosem a splynou s okolím v harmonický celek.

Nám. Franze Kafky

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18

Projektant: Ing.ak.arch. Hana Zachová, Písecká 8, Praha 3

Toto náměstíčko se nachází ve velmi turisticky frekventované části centra Starého Města a jeho nesourodý vzhled, živelné parkování automobilů a zdevastované povrchy chodníků daly podnět k úpravě tohoto jinak hezkého prostoru poblíž Staroměstského náměstí a kostela sv. Mikuláše.

Nová úprava náměstí byla zpracována v několika dopravních alternativách, ze kterých byla odbornými komisemi vybrána jedna k dopracování (zavržené varianty např. spočívaly v úplném zamezení průjezdu částí ulice U radnice, nebo v rozšíření ploch pro chodce pouze pomocí sloupků při ponechání zvýšených chodníků).

Ve výsledné variantě je větší část nově vzniklého náměstí Franze Kafky věnována chodcům. Část současné vozovky je zvýšena a propojena s dnešními chodníky. Vjezd na zvýšený jízdní pruh je přes přejezdové prahy. Toto technické řešení umožňuje jak regulovaný průjezd vozidel, tak v případě potřeby úplné přetnutí průjezdu. Jízdní pruh v pěší ploše je z bezpečnostních důvodů lemován kamennými patníky. Na základě aktuálních tras technických sítí bude v dalším stupni projektové dokumentace upřesněna výsledná pozice pomníku Franze Kafky a rovněž umístění prvků veřejné zeleně, stožárů veřejného osvětlení a ostatních prvků městského mobiliáře.

Zlatá ulice – realizace

Investor: MČ Praha 1, Vodičkova 18

Projektant: Ing.ak.arch. Hana Zachová, Písecká 8, Praha 3

Cílem návrhu bylo obnovit původní ulici, v posledních letech uzavřenou, jako pěší spojku ve frekventované části Starého Města. Hlavní snahou bylo vytvořit střízlivé neokázalé řešení, které nenaruší původní charakter komorního dvorního prostoru. Z tohoto záměru pak vyšel návrh úprav původní zdevastované zádlažby s maximálním využitím dochovaných materiálů a také návrh nového osvětlení, které původně mělo nižší intenzitu než okolní širší ulice. Prostor ulice je nově napojen na síť veřejného osvětlení. K osvětlení jsou použita tradiční pražská litinová svítidla.

Při obnovování spojky bylo přihlédnuto i k bezpečnosti této pěší trasy a proto po dohodě s majiteli některých okolních domů bylo zvoleno kompromisní řešení regulovaného vstupu veřejnosti, tj. prostor bude v nočních hodinách uzavírán. Část prostoru umožňuje i regulované zajištění motorových vozidel majitelů tak, jak tomu bylo doposud.

Součástí úprav byla i repase mříže ve směru z Husovy ulice. Stávající zeleň byla ponechána, ohradní zeď se stávajícím záhonem je doplněna konstrukcí pro popínavé rostliny. Stávající systém odvodnění je doplněn o uliční vstup. Nároží některých objektů je doplněno odrazníkovými kameny.

Celý prostor přilehlého dvora je předlážděn. Domy jsou lemovány úzkými pásy dlažby, čímž vznikl jakýsi okapový chodníček. Vznikla tak hierarchie ploch, vhodná pro veřejně přístupný prostor typu: Hlavní trasa – nejfrekventovanější část, z kvalitního materiálu, ostatní plochy jsou vydlážděny z méně kvalitního materiálu. V prostoru je vytvořeno podélné úžlabí pro odvod vody do stávající a nové vpusti uprostřed dvora. Parkování vozidel není předpokládáno.

Ovocný trh

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18, Praha 1

Projektant : CMC Architects a.s., Jankovcova 2, Praha 7, Doc.ing.arch. Jakub Cígler

Pro oživení a vytvoření nové pobytové zóny v centru města a také v centru turistického ruchu, byla zpracována studie na úpravu zajímavého a atraktivního prostředí za Stavovským divadlem - studie úprav Ovocného trhu. Cílem bylo nejen omezení dopravy, ale i doplnění náměstí vhodnými prvky, jež by podtrhly i krásu tohoto historického prostranství. Na základě nerespektování zákazu vjezdu do oblasti Ovocného trhu a nepovoleného parkování byl vznesen požadavek na stavební a organizační změnu dopravy.

Studie byla vypracována v několika variantách, ze kterých byla po mnoha konzultacích se zástupci MČ P1 vybrána jedna z nich, modifikovaná varianta 2a, k dalšímu sledování a dopracování. Návrh této varianty sleduje vytvoření neprůjezdné oblasti, s vjezdem pouze z Celetné ulice.

Prostor náměstí je nově vymezen vložением trojúhelníkového vyvýšeného ostrova. Ostrov je symetricky osazen do prostoru náměstí a jeho hlavní podélná osa směřuje na osu průčelí budovy Stavovského divadla. Tak vytváří jihozápadní část ostrova novou pobytovou zónu se zelení a lavičkami pro místo zastavení, setkávání a pod., kterou v současné době v tomto prostředí postrádáme. V severozápadní části je zapuštěna pojížděná plocha o cca 0,12 m a tím vytvořen žádaný výškový rozdíl mezi pochozí a pojízdou plochou. Dále pro docílení integrace zvýšeného středového prostoru - "pódia" jsou obě vyvýšené části sjednoceny a příslušný pojezd vozidel přes střední plochu je docílen prahovým efektem přejezdu ve vymezeném prostoru středového ostrova.

Zabezpečit vjezd a omezené parkování pro legitimní počet vozidel nelze bez stavebních úprav a vložení příslušného architektonicky ztvárněného uličního mobiliáře, vymezujícího možný pohyb a parkování vozů. Návrh dopravní části řešení je tedy soustředěn na jednoznačné vymezení minimální potřebné plochy pro jízdu i vyhrazené parkování pomocí úprav, tvořících fyzické zábrany proti vjezdu vozidel.. Tohoto lze docílit použitím kombinace zvýšených obrubníků s patníky, pevně zabudovanými lavičkami, zelení a pod. Ve vybrané variantě je navržen jednosměrný provoz po obvodu severovýchodní poloviny Ovocného trhu, kde jsou umístěny 2x vjezd + výjezd a 1x výjezd z objektu garáží Myslbek. Přes odstranitelné sloupky je umožněn obousměrný provoz na severozápadní straně, kde jsou 2x vjezd + výjezd z objektů a přístup k vyhrazeným místům pro zásobování divadla. V prostoru poblíž soudu jsou umístěna 3 stání pro vozidla soudu a Policie ČR, včetně možnosti pohotovostního zaparkování autobusu vězeňské služby.

Nové stromy jsou uvažovány stejného typu a velikosti koruny jako stávající. Stromy navržené jako doplnění stávajících stromořadí po obvodě náměstí jsou osazeny do stejných kruhových ochranných mříží. Mříže nových stromů na "ostrově" jsou navrženy atypicky v souladu s novou geometrií prostoru. Tyto stromy jsou nasvětleny z podhledu, světlý zapuštěnými v úrovni dlažby.

Patníky vymezující pojížděné komunikace jsou klasické, pouze s atypickou výškou 40 - 50 cm. Typ laviček a jejich přesná poloha společně s fontánou budou řešeny v dalším stupni

projektové dokumentace. Vodní fontána je situována ve špičce ostrova, tím se jeho část u Stavovského divadla otevírá pořádání různých kulturních a společenských akcí.

Žofín - Slovanský ostrov - dětské hřiště

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18, Praha 1

Projektant : Atelier zahradní a krajinářské architektury, Wanklova 6, Brno, Ing. Zd. Sandler

Na jednom z nejhezčích ostrůvků Vltavy, na Žofíně, na kterém jsou dvě významné pražské stavby a který slouží jako zelená oáza v centru města k odpočinku i zábavě dospělých i dětí, se nachází prostor zcela ideální pro dětské hřiště.

Tento prostor si zaslouží individuální přístup a jednoduché, vtipné řešení s ohledem na pohledové vazby k okolí, zvl. k budově Mánesa. Nabízí se využití jednoduchých linií a proporcí hmoty. Množství zeleně odděluje okolní prostor a umožňuje dobré pohledové začlenění i při použití výrazovějších prvků. Budova Žofína není z míst dětského hřiště téměř čitelná, tak jako není hřiště prakticky čitelné z okolních komunikací, především z Masarykova nábřeží.

Návrh na řešení herní plochy byl proveden ve dvou variantách a v obou případech jsou využity tvarově jednoduché prvky, vycházející z pohledově blízké stavby Mánesa. Sestavy umožňují bezpečný a přitom pohybově aktivní herní projev. Je zde možné i rozdělení dle herní náplně a věku dětí - houpačky pro malé i větší děti, lan, sítě a žebříky, úchyty pro lezení, uzavřené pískoviště.

Základním nosným systémem jsou precizně povrchově upravené betonové panely s různými otvory - dveře, brány, okna průlezky a pod. Konstrukce lze na místě pouze sestavit a sešroubovat, takže umožňují nejen variabilitu, ale i snadnou údržbu, případně výměnu pohybově namáhaných prvků. Jedním z řešení je systém pohledových stěn sestavený z polouzavřených, samostatných, na sebe navazujících objektů s rozdílnou náplní a součástí může být i pravidelná konstrukce ve tvaru kostky k zavěšení lan pro šplhání a houpání.. Povrchová úprava je možná plošná, barevná nebo grafickými motivy (Kandinsky, Miró), některé z ploch jsou ponechány jako kreslicí stěny. Celý systém bude doplněn dřevěnými hranoly s herní nebo odpočinkovou funkcí, dřevěnými plastikami, např. s motivy "vodních ptáků", počítadly a barevnými manipulovadly. Terén hřiště bude upraven do mlatové nebo pískové plochy různé tvrdosti podle provozu a využívání.

Veškeré navrhované prvky vychází z doporučených norem ČSN - DIN pro výstavbu a provoz dětských hřišť.

Petřín - dětské hřiště

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18, Praha 1

Projektant : Atelier zahradní a krajinářské architektury, Česká 6, Brno, Ing. Zdeněk Sandler, Ing. Václav Babka

Předkládaná studie řeší úpravu okolí stávající restaurace Petřínské terasy, která vznikla po rekonstrukci objektu bývalého refektáře karmelitánů v roce 1994, včetně návrhu nového dětského hřiště. Cílem studie je nalézt výraz, který by co nejvíce skloubil provoz objektu s výjimečným okolním prostředím, aniž by došlo k porušení genia loci místa, a snaha o harmonické začlenění objektu do okolí při zachování nebo podpoření atraktivity vlastního provozu.

Jakékoliv doplnění tohoto prostoru není vzhledem k jednoduché kompozici Seminářské zahrady a jedinečné pohledové vazby na město vůbec jednoduché. S ohledem na kompaktní výsadbu ovocného sadu v severní části navrhuje studie zrušení stávajícího, živelně realizovaného hřiště. Nové hřiště je navrženo ve spodní části pod terasou restaurace a je určeno pro menší děti v doprovodu rodičů. Pro starší děti je velmi atraktivním prostředím část

porostů v západní části nad vyhlídkovou cestou. Vybavení hřiště výrazově navazuje na hřiště ve spodní části Seminářské zahrady a je navrženo z atypických, výtvarně zpracovaných objektů, vycházejících z charakteru prostředí. Je zpracováno variantně :

- Volně roztroušené ovoce v trávníku (hrušky, jablka, hrozny v kombinaci s přírodním pískovištěm a jednoduchou lavicí). Některé je možno využívat k houpání. Výtvarně podobné jako u hřiště ve spodní části Seminářské zahrady.
- Herní prvky stylizující zvířata (pasoucí se stádo ovcí, smečka psů, ptáci - možnost i zavěšení na stromech, žáby s čápem).
- Stylizované sudy na víno, různě zapuštěné do terénu, vinný lis (pískoviště, průlezka, houpačka).

Objekty ve velikosti do 100 až 150 cm, by měly být v tlumených přírodních barvách, umístěny volně v travnaté ploše, v písku, nebo i na dřevěných lavicích, ptáci na stromech, žáby či čáp v rybníku atp.

Je možné i uvažovat o umístění jednotlivých herních prvků (menších houpacích objektů) přímo v ploše restaurace.

Studie navrhuje rovněž částečnou úpravu trasování oplocení, např. zrušení jeho části před jižní fasádou a napojení od rohů objektu, v severní části navázání na zídku. Stávající nahradit výrazově jednodušším, také dřevěným, s kamennými sloupky. Stejně řešit i brány a oplocení upravit popínavými rostlinami.

Vzhledem k charakteru okolí je navržena i úprava stávajících výsadeb nad severním vstupem -odstranění skalky vč. stavebních prefabrikátů, zatravnění v celé ploše, doplnění výsadbou ovocných stromů, popínavých rostlin u zídek a sadových růží při vstupu. K navrženému jezírku je možné doplnit vodní a vlhkomilné rostliny.

Ostatními úpravami by měla být výměna stávajících slunečníků s výraznou pestrou reklamou za jednobarevné světlejší přírodní barvy, zjištění příčiny a opravení stávajícího výtoku splašků v trávníku v severní části nad hřištěm, pravidelná kontrola čističky odpadních vod, vyřešení skladování nádob na odpad a parkování vozidel během provozní doby restaurace.

Jednoduchou úpravou několika výše uvedených bodů se tak celý objekt dostane do harmonie s prostředím, aniž bude narušena jeho funkce.

Kampa – řešení komunikace, náplavka

Investor: MČ Praha 1, Vodičkova 18

Projektant: Architektonický atelier M.C.A., ing. arch. M. Cikán, ing. arch. P. Melková, ing.arch. J.Chlumský
Dykova 1, 101 00 Praha 10

Park Kampa byl původně rozčleněn na několik menších soukromých užitkových zahrad a okrasnou zahradu přilehlou k Lichtenštejnskému paláci. Komunikační páteří této oblasti byla ulice U Sovových mlýnů, připojující oblast Na Kampě a Sovovy mlýny k Malostranskému nábřeží a oblasti sv.Jana Na Prádle. Ulice U Sovových mlýnů byla dle Langveilova modelu sevřená z obou stran vysokou zdí, zčásti zachovanou v oblasti u Sovových mlýnů s dosud jasným vymezením šířky původní ulice.

V první polovině 20. století zde vznikl veřejný park. Zdi svírající ulici byly již dříve strženy a Sovovy mlýny se po krajinářské úpravě zelených ploch staly solitérem uprostřed parku s jediným možným příjezdem ze strany ulice Na Kampě. Připojení Malostranského nábřeží není možné pro příjezd vozidel z jižní –smíchovské strany z důvodu výškového rozdílu oblasti Na Prádle, přístupné pouze po schodišti z nové navigace z počátku 20. století.

Provozně i architektonicky navrhované řešení navazuje na koncepci projektu celkových úprav parku Na Kampě, vč. případného možného uzavření v nočních hodinách. Současně je řešení koordinováno s projektem protipovodňové ochrany probíhající oblastí.

Komunikace k Sovovým mlýnům je svým dimenzováním a únosností určena pro dopravní obsluhu. Rampa svým sklonem rovněž umožňuje využití pro invalidy. Půdorysně dochází k mírnému rozšíření horní zpevněné úrovně nábřeží, k přístavbě samotné rampy a k přestavbě původního schodiště z dvouramenného na jednoramenné. Po odstranění naplaveného terénu u paty dnešního schodiště dojde k odkrytí části původní navigace, která je cca o 1 m níže, než stávající úroveň terénu. Definitivní výšky budou určeny na základě stavebně historického průzkumu.

Na posunutou opěrnou zeď bude použito původní kyklopské zdivo, dtto obrubníky a kamenné sloupky (pokud bude možno, nebo nové dle původních). Na nové schodiště budou rovněž použity původní materiály. Schodišťové stupně a obrubníky z masivu žuly, zábradlí doplněno replikami stávajícího. Vzhledem k nutnosti zachování minimální šířky obslužné komunikace bude zapotřebí odstranit 2 krajní stromy nejbližší k rampě. Dále se předpokládá odstranění nízké náletové zeleně v zešíkmené části náplavky. V uskočeních ohradní zdi budou vysazeny dva solitéry topolů.

Šikmý svah náplavky bude zpevněn lomovým kamenem s ponechanými spárami pro zatravnění. K výrazné změně sklonu nedojde, bude v maximální možné míře zachována nepravidelnost terénu původního. Obnoveny budou původní kamenné schody spojující dolní a horní část náplavky.

Vodičkova ul. - rekonstrukce a oprava tramvajové trati

Investor: OMI – MHMP, Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

Dopravní podnik hl. m. Prahy, Sokolovská 217/4 108 00 Praha 8

Pověřený investor : ZAVOS, s.r.o., Hyberská 13, ČD DKV, 110 00 Praha 1, M. Zeman, Ing. P. Poloprudský

Projektant: Pragoprojekt, a.s., K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4, Ing. Jiří Svoboda

Spolupráce: DIPRO spol. s.r.o., Modřanská 1307/11, 143 00 Praha 4, Ing. Jan Dürr

Realizace: Metrostav, a.s. Praha

Součástí stavby "Kolektor Centrum I.A – trasa Vodičkova" je také rekonstrukce a oprava tramvajové trati Vodičkova včetně všech předstihových prací pro stavbu kolektoru, které bylo nutné realizovat ve výluce tramvaj v době 9.6. – 15.8.20021.

Hlavní části projektu byly:

- generální rekonstrukce tramvajové trati v úseku Václavské náměstí – Palackého s novým tramvajovým svrškem, tlumícím vibrace z tramvajové dopravy
- oprava tramvajové trati Palackého – Spálená
- úprava křižovatky Spálená / Lazarská
- úprava a oprava napájení tramvajové trati
- úprava, oprava a odvodnění povrchů komunikací ve smyslu akce " zklidnění ulic" a dle pokynů pražských památkářů
- rekonstrukce 6 kanalizačních revizních šachet a výstavba šachty Š 30.

Na základě požadavků Pražanů byla navržena, v Praze v tak velkém rozsahu poprvé, technologie nového speciálního svršku, který zajišťuje tichý a klidný průjezd tramvajové soupravy. Pro povrchy komunikací bylo místo betonových panelů a asfaltu ve větší míře použito žulových a mramorových dlažeb.

Celá stavba proběhla v mimořádně krátkém časovém termínu od 9.6. do 15.8.2001. Vzhledem k velkému množství různorodých činností byl vypracován prakticky "hodinový harmonogram" postupu výstavby. Celý řešitelský tým se snažil, aby nepříznivé dopady pro Pražany byly co nejmenší. Mimo standardní informační cedule byly pro Pražany a návštěvníky vydány velké plakáty a letáky s informací MHD v centru města jak v češtině, tak v cizích

jazyčích neboť se stavba dotkla tras až 80% tramvajových linek. Veškeré práce byly odvedeny včas a v bezchybné kvalitě.

Kolektor Centrum I.A – trasa Vodičkova

V Evropě je kolektorový systém postaven v mnoha městech, např. v Paříži, Londýně, Berlíně a dalších městech. Praha přistupuje k tomuto problému komplexně a systematicky připravuje výstavby dalších kolektorů v souladu s výhledovým plánem "generelem kolektoru" celé kolektorové sítě kolektoru, zvláště v centrální oblasti města.

Význam kolektorizace spočívá zejména ve výrazném zvýšení životnosti inženýrských sítí, které v kolektorech nepodléhají všem negativním vlivům, jenž by na ně bezesporu působily při uložení do země. Po vybudování kolektorů již není nutné opětovně rozkopávat ulice.

Stavba kolektoru Centrum I.A (trasa Vodičkova) započala v roce 2000 realizací předstihových prací, zejména na zajištění objektů v úseku pěší zóny, opravy objektu č.p.670/25 na Karlově náměstí, včetně ražby únikové štoly do PŘS, a rovněž rekonstrukce tramvajové trati v ul. Vodičkova a Lazarská, včetně obnovy šesti kanalizačních šachet.

Vybudováním tohoto distribučního raženého kolektoru bude nově připojeno 57 objektů pomocí 70 ražených přípojek (včetně napojení na stávající vodovodní řady). Hlavní větev kolektoru je situována pod ulicí Vodičkovou od Václavského náměstí po Karlovo náměstí. Boční větve a přípojky jsou v ulicích Palackého, V Jámě, Školské, Lazarské a Jungmannově.

Tramvaj Karmelitská –rekonstrukce

Investor : Dopravní podnik a.s., Sokolovská 42, Praha 9

Projektant : Metroprojekt Praha a.s., I.P.Pavlova 2, Praha 2, Ing. Josef Pitín

Nutnost rekonstrukce je vyvolána především kritickou situací stávající tramvajové trati, která se blíží havarijnímu stavu. Tramvajový trojúhelník na křižovatce Újezd – Vítězná svými parametry neodpovídá příslušným normám a předpisům a proto si vyžaduje komplexní rekonstrukci. Také chodníky a vozovky vykazují v některých místech deformace a působí nepříznivým dojmem. Navrhované řešení uličního parteru nabízí možnost výhledově zrealizovat dlouhodobě sledovaný záměr tj. zklidnění této lokality od průjezdné IAD a její humanizaci ve smyslu potvrzení historického charakteru Malé Strany. Současně budou zrekonstruovány podzemní inženýrské sítě a provedeny nezbytné opravy.

Poloha komunikace v historickém jádru Malé Strany – Pražské památková rezervace si zasluhuje citlivé řešení povrchových úprav a veškerých zařízení.

Šířkové poměry ul. Újezd a Karmelitská jsou velmi stísněné, přestože na těchto komunikacích je vysoká dopravní intenzita od kolejové i nekolejové dopravy. Současně touto lokalitou prochází velké množství chodců. Neregulované parkování v těsné blízkosti tramvajového tělesa způsobuje dopravní problémy. Z hlediska podzemních inženýrských sítí se v tomto prostoru vyskytují téměř všechny druhy médií. Také v tomto případě způsobují stísněné šířkové poměry komunikací, zejména chodníků, vážné problémy dodržet normové parametry pro ukládání podzemních inženýrských sítí.

Vylepšení neutěšené dopravní situace v této lokalitě nelze stavebními úpravami výrazně dosáhnout. Dlouho očekávané zklidnění této oblasti, zejména ze strany místních obyvatel mohou přinést pouze dopravně organizační změny jako je zjednosměrnění ul. Karmelitské směrem k Malostranskému nám. od ul. Hellichova až po ul. Tržiště a omezení

průjezdne automobilové dopravy. Celkové stavební řešení se tomuto záměru v rámci možnosti přizpůsobuje, což je patrné např. z rozšíření chodníkových ploch.

Rekonstrukce tramvajové tratě v Karmelitské ulici včetně rekonstrukce křižovatky Újezd dává šanci vytvořit ucelený urbanistický prostor od Malostranského náměstí až po Újezd. Přestože je daný prostor jednoznačně vymezen existující historickou zástavbou, je stavebně architektonická podoba stávajících chodníků, vozovek a městského parteru ve velice zanedbaném a zdevastovaném stavu, přestože se ve většině případů zachovaly tradiční formy základy. Nutnost stavebně architektonické obnovy chodníků, vozovek, tělesa tramvajové tratě a doplnění prvků zeleně je tedy jednoznačně nezbytným faktorem.

Rovněž ve zcela nevyhovující podobě je současný stav ve skladbě a architektonické podobě prvků drobné architektury, jako jsou např. stožáry veřejného osvětlení, stožáry trakčního trolejového vedení, zábradlí a pod. Nově navrhované prvky městského mobiliáře se snaží držet stylovou jednotu s výrazným odlišením historického designu (osvětlovací a trakční stožáry, pouliční hodiny, lavičky, patníky) a soudobého designu (kašna s fontánou, nebo vodoteč v Hellichově ulici).

Hellichova ul. – úprava a doplnění

Povrchové řešení západní části Hellichovy ulice směrem k Seminářské zahradě je projekčně zkoordinováno se "Studii na obnovu a využití vybrané části komplexu zahrad vrchu Petřína".

V současné době existují dva návrhy na řešení vodního prvku, první je od autora rekonstrukce Karmelitské ul. – ing.arch.Patrika Kotase, druhý od ing.arch.Zdeňka Sendlera.

Dušní – předláždění chodníků

Investor : MČ Praha 1

Projektant : ASTRA projekt, Krčská 51, 140 02 Praha 4, Ing. Eva Mohelnická

P-projekt, Krčská 51, Praha 4, Vlasta Pikhartová

Projektová dokumentace řešila předláždění chodníků po obou stranách v ulici Dušní v úseku mezi ulicemi Na Františku – Dlouhá. Stávající živičný kryt nebo dlážděný kryt s poškozenou mozaikou, prakticky bez vzoru, je předlážděn novou řezanou vápencovou mozaikou do vzorů, které byly konzultovány se zástupcem PÚPP, popřípadě předlážděn či doplněn stávající vzor pomocí staré očištěné mozaiky. Rovněž stávající ležaté kamenné obrubníky jsou vyrovnány, uloženy do betonového lože s boční betonovou opěrou. V místě vjezdů jsou obrubníky nahrazeny dvojlinkou z velké dlažby. Je obnovena podkladní vrstva ze štěrku do tl. 150 mm.

Úprava chodníku u kostela sv. Salvátora byla konzultována s tamním farním úřadem. V místech přechodů pro chodce jsou provedeny bezbariérové úpravy přechodů v souladu s požadavky Sdružení pro životní prostředí zdravotně postižených v ČR. Signální a vodící pás u bezbariérových přechodů je z mozaiky z umělého kamene do barvy a vzoru. Současně s předlážděním došlo k mírnému výškovému vyrovnání armatur inženýrských sítí, tj. poklopů šoupát, hydrantů.

Stávající svislé dopravní značky jsou zachovány. Vodorovné značení přechodů pro chodce není v rámci akce obnoveno.

Věžeňská – ostrůvek

Investor : MČ Praha 1

Projektant: ASTRA projekt, P-projekt, Krčská 51, Praha 4, Ing. Eva Mohelnická, Vlasta Pikhartová

Projektová dokumentace řešila úpravu rozlehlého prostoru křižovatky čtyř ulic – V kolkovně, Dušní, Věžeňská a Široká, zřízením středověkého ostrůvku. Důvodem úpravy křižovatky je náhrada současného provizorního řešení pomocí svislého a vodorovného značení k zabezpečení pohybu pěších a občanů se sníženou pohyblivostí. V rámci úpravy byl vybourán stávající kryt vozovky dlážděný velkou dlažbou, kryty chodníků, dlážděné vápennou kamennou mozaikou a odstraněny obrubníky. Středový ostrůvek je zvýšený, šlápnutí obrubníků je 100mm. V místech přechodů pro chodce je navržena bezbariérová úprava dle nejnovějších požadavků Sdružení pro životní prostředí zdravotně postižených v ČR.

Ostrůvek je směrem ke středu ve stoupání cca 1% - středová výška je 189,49mm. Očištěný kamenný obrubník po doplnění na délku 162m je osazen do nové polohy do betonového lože s boční betonovou opěrou a doplněn chodníkovou konstrukcí. Předlážděny jsou i chodníky v těsném okolí do vzorců mozaiky.

Vnější znaky stávajících inženýrských sítí, tj. armatury, šachty, poklopy, jsou vyrovnány do nové nivelety. Vzhledem k průběhu stávajících inženýrských sítí je téměř vyloučeno uvažovat o stromové výsadbě uprostřed ostrůvku. Ostrůvek i chodníky jsou výškově řešeny tak, aby docházelo k odtoku dešťových vod mimo do uličních vpustí, tj. navržené úpravy nemění odtokové poměry v okolí. V upravované části je provedena i úprava stávajícího dopravního značení a doplněno nové v nezbytném rozsahu. Nové dopravní svislé značky jsou navrženy v reflexní úpravě, vodorovné dopravní značení je z nátěrové hmoty s dlouhodobou životností.

Součástí definitivní úpravy bude vysazení stromu, osazení hodin a laviček.

Senovážné náměstí- kašna, úprava povrchu

Investor : MHMP-OMI, zastoup. ZAVOS s.r.o., hyberská 13, Praha 1

Projektant : Lang a Špillar, archit.atelier, Košická 8, Praha 10, Ing.arch. Lang

Umělecké dílo : ak. soch. Anna Chromy – plastiky, ak.soch. Jan Wagner – těleso kašny

Po odstranění záborů a stávajícího zařízení staveniště ve východní části Senovážného náměstí bude provedena jeho definitivní úprava, v rámci které budou zřízeny i zpevněné plochy.

Upravovaná část respektuje v obrysu současný tvar náměstí, který zůstane zachován tak, aby byl v souladu s předpisy pro provoz stávající tramvajové tratě. Jak je patrné ze situace, řešení předpokládá vybudování příjezdů, potřebných pro zajištění obsluhy objektů kolektoru s dlážděným povrchem, chodníků pro pěší a pochozích ploch u nové fontány v mozaikové dlažbě.

Součástí bude i parková úprava. Nástupy pěších do budoucí parkové úpravy budou provedeny jako bezbariérové s tím, že obrubník bude položen šikmo tak, aby vnitřní hrana o 50 mm převyšovala vnější hranu v úrovni vozovky. Odvodnění je řešeno vedením srážkové vody z chodníků a plochy u budoucí kašny pomocí vyspádování povrchů těchto ploch k osazeným záhonům nebo vyspádování k okrajům vozovek, odkud odteče do stávajících vpustí. Po okrajích plochy budou doplněny stávající dřeviny nově vysazenými.

Nově upravena bude i travnatá plocha včetně zajištění zavlažovacího systému a založen záhon růží. Tvar travnaté plochy je upraven do oblouku za pevně osazenými lavičkami kolem pochozí plochy, které bude dominovat nová kašna.

Vlastní kruhové těleso kašny je navrženo ak.soch Jan Wagnerem ze světlého impregnovaného pískovce. Na zvláštních soklech budou šikmo na osu parku umístěny čtyři

bronzové plastiky od ak.soch. Anny Chromy, znázorňující muzikanty. Plastiky budou ve večerní době nasvíceny z vnitřního prostoru kašny.

Způsob zadláždění ploch (s vyznačením jednotlivých provozů) i umístění laviček a ostatního mobiliáře je patrný z podrobnější dokumentace. V současné době je prováděna úprava plochy a připravováno technické zařízení a osazení tělesa kašny. Sama kašna bude instalována později, na jaře.

Vzpomínky na minulost

Archeologické výzkumy na území Prahy 1

Archeologické výzkumy provedl : Státní památkový ústav hl.m.Prahy, archeologické oddělení
PhDr. Jan Zavřel, Mgr. Podliska, PhDr. Michaela Wallisová

Základní informace o výzkumu a jeho výsledcích:

Vladislavova čp. 1390/II., 76/II., Praha 1 – Nové Město

V březnu 1999 byl zahájen celoplošný výzkum dvora čp. 76/II. (v suterénu nebyly zjištěny žádné původní terény). Dle předpokladu a hlavně na základě výsledků zjišťovacího výzkumu z roku 1998 se zde nacházel poměrně kompaktní hřbitovní horizont středověkého židovského pohřebiště (1254?-1478) a to včetně původního povrchu hřbitova (195,00 m.n.m.), který byl pokryt štětem z pískovců a opuky.

V povrchové vrstvě hřbitova bylo nalezeno několik drobných úlomků z opukových náhrobků, v několika případech i s hebrejským písmenem. U části hrobů vystupovaly na povrch břidličné desky nebo sekundárně využitě mlýnské kameny, které byly kolmo zasazeny do podloží a podélně rámovaly okraje hrobových jam. Vzhledem k tomu, že výzkum nebyl ukončen a většina hrobů nebyla vybrána, není možné přesně určit počet nalezených hrobů, přibližný odhad je 261. Ritus byl zjištěn stejný jako při předchozí etapě výzkumu v čp. 1390/II., tj. kostrové hroby s hlavou orientovanou na západ nebo severozápad, prostě dřevěné rakve, žádné milodary, pouze u menší části hrobů břidličné destičky na očích a v ústech nebo křemenné valouny u nohou. V době předčasného ukončení výzkumu byly vyzvednuty kosterní ostatky, nacházející se ve východním cípu dvora (tj. terény byly prozkoumány na kótu 193,00m.n.m.). Na zbylé ploše byly hrobové zásypy sníženy na 193,8 m.n.m. a rakve s ostatky jsou ponechány na místě v betonovém sarkofágu. Po zániku pohřebiště v roce 1478 zde vzniklo souvrství osídlení konce 15.-16.stol. Velmi charakteristický byl vysoký výskyt odřezaných kloubů zvířecích dlouhých kostí nohou jako odpadu po řemeslné výrobě. Vývoj lokality je ukončen stavebními zásahy 18.- 20 století (stavební jámy na písek, inženýrské sítě, základové výkopy pro dům).

Ve stejném roce pokračoval od července archeologický výzkum v suterénu sousedního domu čp. 1390/II v místech, která nebylo možné při předchozích etapě zkoumat z bezpečnostních důvodů. Původní povrch pohřebiště byl narušen suterénem domu a tak zde byly nalezeny pouze spodní zahloubené části jam s rakvemi, ve kterých byly uloženy kosterní pozůstatky. Počet nalezených hrobů středověkého židovského pohřebiště se na této parcele zvýšil z 88 na 140. Ritus byl zjištěn stejný jako při minulé etapě – kostrové hroby s hlavou orientovanou na západ nebo severozápad, prostě dřevěné rakve, žádné milodary, pouze u menší části hrobů břidličné destičky na očích a v ústech nebo křemenné valouny u nohou. Po ojedinělém nálezů dvou bronzových kruhových přezek v roce 1997 byla na jedné lebce nalezena velmi zkorodovaná bronzová drátěná čelenka, která se bohužel při vyzvednutí definitivně rozpadla. Z mladšího období byla prozkoumána jímka s pozdně středověkými a renesančními nálezy. Celá parcela byla definitivně prokopána až na geologické podloží. Dna sond 193 m.n.m. povrch okrových zapíscených hlin uložených na šterkopískové terase 194,65 m.n.m., povrch šterkopískové terasy 194,27.m.n.m.

Národní třída čp. 37/II

Od července do listopadu roku 2000 uskutečnili pracovníci Pražského ústavu památkové péče předstihový archeologický výzkum na ploše dvora paláce a přilehlých domovních prostor. Celý výzkum byl vyvolán plánovanou výstavbou podzemních garáží na ploše dvora a nových suterénů v objektu Pražské plynárenské a. s. Na ploše o celkové výměře kolem 450 m² byly odhaleny dobře zachované pozůstatky z původní vrcholně středověké zástavby dvorního zázemí tří domovních parcel (viz.obr.1).

Počátky osídlení zkoumaného místa spadají do průběhu 14. století a lze jej dát do souvislosti s utvářením Nového Města pražského po roce 1348. Základní sídlištní jednotkou zde byly parcely vymezené kamennými zdmi. Součástí každé parcely byla v zadní části studna, později využitá pro odpadní účely (obr. 5). K dokladům řemeslných aktivit majitelů nemovitostí ve 14. a 15. století patřil nález tavící pece na barevný kov ze kterého byly vyráběny drobné kovové přezky řady typů (obr. 3) a druhotně narušená dílna s provozním zařízením na zpracování kůží pro výrobu pergamenu. Mezi zajímavé situace patřil odkryv valounové středověké komunikace na dvoře východní parcely nebo dokumentace zbytků původní dřevěné zástavby. Ze středověkých a raně novověkých situací bylo vyzvednuto množství předmětů materiální kultury novoměstských měšťanů, především zlomky a torza keramických nádob řady typů, drobné předměty z keramiky (obr. 9), kovu, zlomky skleněných předmětů, unikátní výrobky z organických materiálů a několik mincí (obr. 7,8).

Karmelitská čp. 529

V trase kolektoru na nádvoří areálu Ministerstva školství v Karmelitské ulici čp. 529/III. se podařilo rozlišit tři základní horizonty vývoje osídlení lokality. Nejvýraznějším pozůstatkem osídlení 12. (?) a 13. století byla jáma na pálení vápna, dochovaná v jižní části dvora a 20-30 cm silné souvrství prokládané ohništi, mělkými jámami a kúlovými jamkami.

V jižní části dvora překrýval tento sídlištní horizont část pohřebiště náležející k románské stavební etapě nedalekého bývalého kostela sv. Vavřince. Výzkum zachytil více než 40 kostrových hrobů datovatelných do 12. století. Ve většině z nich se dochovaly zbytky dřeva rakví, část hrobů měla kamenné obložení, výjimečně se vyskytla i kamenná deska překrývající hrobovou jámu. V několika hrobech byly nalezeny esovité záušnice - jednoduché šperky z bronzového či stříbrného drátu.

Na Zábradlí čp. 205/I, zaniklý kostel sv. Jana Křtitele

V průběhu února a března roku 2001 provedli pracovníci archeologického oddělení Státního památkového ústavu v hlavním městě Praze záchranný archeologický výzkum ve sklepení domu čp. 205/I v ulici Na Zábradlí na Starém Městě pražském. Rekonstrukční práce v prostorách sklepů a přízemí umožnily zcela nečekaně odhalit stavební zbytky bývalého románského kostela sv. Jana Křtitele a kostelního pohřebiště, zrušeného za josefínských reforem roku 1784 a zbořeného v rámci pražské asanace roku 1896.

Počátky kostela sv. Jana jsou kladeny na základě stavebního stylu do 2. polovině 12. století. Jednalo se o sakrální stavbu centrálního typu o hranolové lodi na čtvercovém půdorysu, k níž se na třech stranách pojily půlválcové apsidy. Na čtvrté straně byla obdélná, později odstraněná čtvercová prostora, v gotice nahrazená prostornou lodí. Výzkum se zaměřil především na dokumentaci ohrožených stavebních relikvií kostela vystavěného kvádríkovou technikou z opukových kamenů spojovaných maltou (obr. 1). V interiéru kostela i vně byly odkryty početné hroby bez výbavy (obr. 2). Výzkum přinesl důležitá zjištění v otázce podoby

východní románské části kostela tvořené dvěma stavebními částmi (obr.4,5) a přispěl k poznání stavební konstrukce a použitého materiálu. Zcela nečekaným objevem se staly zbytky zděných konstrukcí, u kterých lze uvažovat, že patřily drobné kostelní stavbě jednoduššího typu zakončené apsidou, předcházející vyspělé románské centrále. K nejstarším dokladům lidské činnosti v prostoru výzkumu patřilo torzo vypálené jámy narušené kostelem, dokládající výrobu a zpracování železa v období počáteční fázi osidlování staroměstského prostoru na přelomu 10. a 11. století (obr. 3). Výzkum je v současné době ve stádiu zpracování.

Seminářská zahrada

V roce 1995 byl archeologický úsek PÚPP seznámen se záměrem vybudovat na terase před objektem Refektáře podzemní prostory. Bylo nutné provést průzkum, který po prohlídce lokality probíhal v několika etapách – nejprve zbourány staticky narušené opěrné terasové zdi, následovalo archeologické vyhodnocení odkrytých terénních situací a pak byly vyhloubeny zjišťovací sondy.

Na základě výsledků zjišťovací sondáže, která prokázala přítomnost antropogenních objektů, vrstvy a zdiva středověkého stáří, byl zahájen předstihový záchranný archeologický výzkum. Vlastní plošný výzkum byl zahájen na začátku září 96 až po odbagrování cca 1m novodobých navážek. Po prozkoumání větší plochy a odkrytí románského zděného objektu bylo komisí rozhodnuto o kompletním zachování středověkých reliktů a jejich konzervaci.

V prosinci 96 byla ještě operativně prozkoumána další plocha severně od objektu Refektáře a i zde se narazilo na zdivo středověkého původu. I tato byla konzervována .

Nejstarším nálezem na lokalitě je pozdně halštatský skleněný korálek s modrými a bílými kroužky (nesouvisí však se sídelní aktivitou v tomto místě). První nesouvislé stopy sídelní aktivity lze zaznamenat až pro období konce 12.století. Z té doby je nález stříbrného denáru Soběslava II, doprovázený románskou keramikou. Stejněho stáří a charakteru je i souvislá vrstva spáleného dřeva. Z přelomu 12. a 13.století pochází zbytky zděné dvouprostorové budovy, pravděpodobně s jedním nadzemním podlažím, jejíž přízemní část (suterén) byla mírně zapuštěna pod úroveň tehdejšího povrchu. Dům nesl charakteristické technologické rysy románského období. Přítomnost opukových dlaždic svědčí o kamenné podlaze nadzemního, honosnějšího podlaží. Zřejmě movitějším vlastníkem zde byl založen hospodářský dvůr, jehož součástí byla tato kamenná stavba. Areál byl chráněn kamennou hradbou a příkopem, v okolí dvora se zřejmě pěstovala réva a hospodářská zvířata, koně.

Dále byla nalezena keramika z 2.poloviny a konce 13.století – zásobnicová mísa, zapuštěná svým tělem pod podlahu přízemního prostoru. V zásypech románského domu byla nalezena keramika z přelomu 13. a 14.století, dokonce i celé nádoby. Dům byl zřejmě násilně zbořen a vypálen a násilně zde zahynul i člověk, jehož skelet byl nalezen v jedné ze sond. O násilném úhynu většiny zvířat svědčí znaky porcování na jejich kostech.

Z pozdější doby, 14. a 15.století pochází 2 hrnce a destruovaná kachlová kamna, jímka vlámaná do zbytků románského objektu. Novověké nálezy již pocházejí z doby, kdy pozemek byl v majetku řádu karmelitánů.

Archeologický výzkum přinesl překvapivé výsledky i nálezový soubor. Mezi významná zjištění patří existence románského stavení vně městských hradeb i mimo koncentraci dalšího osídlení. Pro pražské vykopávky je zcela unikátní, poměrně přesně datovaný, veliký soubor zvířecích kostí i soubor keramiky 2.poloviny 13.století.

Václavské náměstí tvoří již od svého vzniku v roce 1348 hranici mezi dolním a horním Novým Městem. Je dlouhé 682 m a široké 60 m. Pojmenování Koňský trh se připomíná již od r. 1362 a užívalo se až do r. 1848, kdy K.H.Borovský navrhl současný název.

Kromě koní se tu obchodovalo též se senem, slámou a obilím, a to až do r. 1877. V horní části uzavírala náměstí Koňská brána, zbořená spolu s hradbami v letech 1875 –76. Poblíž brány bývalo od dob Rudolfa II. tržiště, stávala tu i šibenice. V dolní části poblíž Můstku mívali od r. 1397 řadu svých kotců pasíři a měšeníci.

Náměstí bylo vydlážděno teprve koncem 18.století. V té době (1786-1789) tu stávalo při ústí Jindřišské ulice dřevěné divadlo, lidově zvané Bouda, ve kterém se hrálo česky. Střed náměstí zdobily empírové kašny, barokní socha sv. Jana Nepomuckého a kašna se sochou sv. Václava. Na náměstí, od r. 1847 osvětlovaném plynem, bylo o dvacet let později postaveno šest osmiramenných litinových kandelábrů a v r. 1885 se tu rozsvítily Křížkové elektrické obloukové lampy. Nedařilo se zde ale stromoví, vysázenému kolem r.1875, a proto bylo několikrát přemísťováno. Od r. 1875 tudy jezdila koňka, která vzhledem ke svažitosti terénu vyžadovala pro vytažení do kopce příprěž až dvou koní. Koňku vystřídala r.1900 elektrická tramvaj.

Z Koňské brány se kdysi pozorovateli naskytl pohled na zástavbu většinou dvou či třípatrových domů s barokními a klasicistními fasádami, nad nimiž se vypínal chrám Panny Marie Sněžné a věže Starého Města. Ze starších fotografických záběrů je patrné, že přibližně do zahájení stavby Muzea království Českého (v místech bývalé Koňské brány) nebylo na náměstí mnoho obchodů, ani přílišného pouličního ruchu. Dnešní velkoměstskou podobu získávalo náměstí postupně od 90. let 19.století, zejména po dokončení Muzea království Českého, kdy se začal probouzet čilý obchodní ruch. Živnostníků a jejich podniků přibývalo a již před 1. světovou válkou bylo Václavské náměstí obchodním bulvárem plným života a rovnocennou částí imaginárního Zlatého kříže, s největšími a nejelegantnějšími pražskými obchody.

Václavské náměstí bylo kdysi proslulé svými pivovary. Poslední z nich, U Primasů, stál až do r.1928 na rohu Štěpánské ulice. Zato tradice hotelů vydržela dodnes.

Počínaje svatováclavskou mší 12.června 1848, která zavedla podnět k revoluci, se náměstí stále častěji stávalo i střediskem politického života. V r.1897 tu probíhaly národnostní střety mezi Čechy a Němci, v době boje za všeobecné hlasovací právo v r.1905 pak demonstrace, stejně jako při vyhlášení samostatnosti Československé republiky 28.října 1918. Náměstí bylo svědkem také mnoha mohutných protestních akcí, např. v letech 1968 – 1969 proti okupaci republiky vojsky Varšavské smlouvy a naposledy při tzv. sametové revoluci proti totalitní moci.

Novostavby

Vodičkova 19/1277 - "Čína"

Investor : AMÁDEUS s.r.o., U Silnice 94 9, Praha 6, V. Klán

Projektant : AA - OMICRON - K, Žitná 2, Praha 2, Ing.arch.Martin Kotík, Ing.arch. Stanislav Krčmářík

Původní dům se osamostatnil v roce 1833 oddělením od velkého palácového objektu v Jungmannově ul.č.p. 737. Pro představu vývoje vlastního domu č.p.1277 má rozhodující význam plán stavitele Josefa Peška z roku 1833, na němž je vyznačena zástavba oddělené části. V roce 1876 došlo k velké přestavbě domu. Při klasicistní přestavbě bylo zbořeno starší pravé schodišťové křídlo a současně k přednímu průjezdovému traktu připojen nový zadní trakt a mělké pravé dvorní křídlo.

Po roce 1876 následovala pronikavá přestavba podle plánu stavitele Linsbauera. Z dalších dílčích změn nutno zvláště upozornit na adaptace přízemí pro Čínskou restauraci podle plánů z roku 1958, při které byla velmi zásadně přeřesena dispozice některých částí přízemí, nejvíce v pravém a zadním dvorním křídle a byl vytvořen i krytý dvorek.

Ještě v nedávné době byly konstrukce na hranici životnosti, což vyplývalo nejen ze stáří objektu, zanedbané údržby, jako i nevyužívání objektu po dobu více než 10 let. V roce 2001 na základě Rozhodnutí nařízení odstranění stavby z 8.2.2001, vydaného MČ P1, byl objekt odstraněn. Toto rozhodnutí vyplynulo ze stavu objektu, který byl označen za značně devastovaný a zchátralý.

Při zpracování návrhu nového objektu se vycházelo z hodnot daného území. Nový obchodně - administrativní objekt je začleněn do proluky po odstraněném objektu. Vzhledem k velmi atraktivní poloze v centru města, ve frontě stávající uliční zástavby je velký důraz kladen na návrh fasády. Fasáda do Vodičkovy ulice je navržena v cihelném obkladu s dřevěnými francouzskými okny a výkladci, obohacena tvarovým detailem zešikmeného ostění. Dvorní fasády působí maximálně lehce a světle. Objekt svým objemem nezastiňuje sousední domy.

Realizací tohoto návrhu vznikne kvalitní objekt, který citlivě naváže a doplní uliční frontu stávajících sousedních staveb.

Ulice 28.října 7/373

Investor : PLANKVADRAT s.r.o., V sudech 4a, Praha 6

Projektant : AI Design s.r.o., Anenské nám. 2, Praha 1

Stav budovy v ul. 28.října 7 byl velmi špatný. Objekt byl značně poškozen a zchátralý, dvorní část včetně schodiště chyběla, zbytek budovy byl podporován vnitřním lešením a horizontálně stažen táhly proti zřícení. Oprava a rekonstrukce do původního stavu byla nemožná a proto byl objekt zbourán a zpracována studie novostavby na této parcele.

Návrh uvažuje zastavění prostor průchodu a návrat k jejich využití jako obchodní plochy. Vertikálně je novostavba řešena jako suterén, přízemí a 1.patro s obchodní plochou, ostatní patra (2. – 6.) jsou využita na malé byty. Na úrovni 7.patru jsou navrženy dva mezonetové byty.

Výškově novostavba nepřesahuje hřeben sousedního objektu a na fasádě do ulice 28.října plynule navazuje na hlavní římsy obou sousedních objektů. Jelikož bude mít nový objekt jiné členění pater než sousední objekty, naskytuje se příležitost po obou stranách fasády směrem do ulice 28 října vytvořit vertikální pás bez oken a okna soustředit centrálně na fasádě. Fasáda obchodních ploch bude prosklená z přízemí až do úrovně prvního patra a bude navazovat na členění parteru sousedních budov.

Z hlediska materiálů bude dvorní fasáda provedena v omítce a fasáda uliční bude obložena vápencem. Střecha ve střední části (eventuálně na bočních přechodových pásech), šambrány okolo oken, parapetní římsy, atiky, vertikálně ustoupený pásek se skrytým okapem, rám výlohy obchodu, pásy šikmé střechy ve dvoře, kryty slunečních clon nad okny uliční fasády a pevné sluneční lamely na ateliérovém okně do ulice 28.října jsou z přeoxydované mědi. Okenní rámy a dveře ve vertikálních pasech v dolní části fasády jsou z eloxovaného hliníku v barvě kamene.

Vzhledem k atraktivnímu umístění objektu se předpokládá, že nový dům bude proveden ve vyšším standardu, a to jak technickým vybavením (chlazení bytů, připravenost pro instalaci počítačové sítě, vlastní napojení na SAT...), tak výběrem kvalitních materiálů. Předpokládá se, že už v rámci výstavby budou nasmlouváni jednotliví nájemníci, dle kterých budou následně upraveny interiéry jednotlivých bytů včetně případných dispozičních úprav.

Rekonstrukce

Sovovy mlýny

Investor : HMP zastoupené Trade Center Praha, Blanická 28, Praha 2

Projektant : Atelier A 8000 a arch. M. Bukovanská

Dodavatel : PSJ Holding, Stroupežnického 18, Praha 5, KVP, Habena s.r.o., Korunní 60, Praha 2

Sovovy mlýny jsou jedním z objektů, které jsou historicky svázány s malostranským ostrovem Kampa. První písemné zprávy o mlýnech jsou z r. 1393, je zde ale předpoklad založení již na počátku druhého tisíciletí. Po zničení v husitských válkách zde mistr Václav Sova z Liboslavě v r. 1478 postavil dům s kovárnou, brusírnou a mlýnem na mouku. V následné historii byly mlýny v důsledku požárů a poškození povodněmi opravovány a přestavovány. Nejvíce byly zničeny požárem v r. 1896 a ve své původní funkci již nebyly obnoveny. Přední část mlýnů směrem k řece byla zbořena 1920, dále pak byly užívány jako dílny a z části kanceláře AV.

Dlouhé spory o novodobé vlastnictví byly ukončeny v r. 1997 a mlýny se staly vlastnictvím HMP. Již od r. 1996 probíhala jednání s paní Medou Mládkovou o možnosti zřídit v Praze Galerii, orientovanou na moderní evropské umění, jejíž stěžejní expozicí bude sbírka, kterou paní Mládková pro tento účel městu daruje. Výsledky jednání získaly konkrétní podobu v r. 1999, kdy byly uzavřeny mezi HMP a Českou nadací Jana a Medy Mládkových tři základní smlouvy, obsahující podmínky rekonstrukce objektu Sovových mlýnů, darování sbírky a zajištění budoucí Galerie s umístěním a zpřístupněním sbírky.

Vlastní realizace a příprava rekonstrukce byla velmi náročná z hlediska historické a památkové hodnoty objektu. V polovině r. 1998 vypsala Nadace architektonickou soutěž na ideový návrh řešení Sovových mlýnů, avšak doporučení poroty nebylo akceptováno. Generálním projektantem se stal Atelier A 8000, který ve spolupráci s arch. M. Bukovanskou zpracoval projekt pro stavební povolení (vydáno 6.3.2000). Formou veřejné obchodní soutěže byl vybrán dodavatel stavby – PSJ Holding, a.s.

Rekonstrukce byla zahájena 27.4.2000 a byla doprovázena řadou změn, vyvolanou technickým stavem objektu a požadavky Nadace na architektonické řešení objektu. Na začátku druhé poloviny r. 2001 byla rekonstrukce dokončena a 1.12.2001 bude objekt předán Nadaci k zajištění provozu Galerie a instalaci sbírky. Sbírkou tvoří více než 500 uměleckých děl (nejvýznamnější jsou díla Františka Kupky a Otto Gutfreunda), další část sbírky obsahuje díla českých a zahraničních umělců dřívějšího východního bloku z období 60. – 80. let. Předmětem daru jsou převážně kolekce Františka Kupky a Jiřího Kováře, jež jsou odhadnuty na 380 mil. Kč, ale jejich umělecká hodnota je nevyčíslitelná.

Realizace uměleckého artefaktu, jehož přípustnost byla dlouhodobě projednávána s orgány památkové péče, je v návaznosti na dořešení technických a finančních podmínek předpokládána do konce r. 2001.

Rekonstrukcí objektu Sovových mlýnů získává hl. m. Praha kvalitní a funkční kulturní zařízení a pražská Kampa svou novou dominantu.

Hotel Boscolo – rekonstrukce a dostavba

Investor : Boscolo Hotels / Italia – AGAGA s.r.o.

Projektant : DaM s.r.o., Na Dobešce 21, Praha 4, Dipl.arch Richard Doležal ETH/SIA, Ing.arch.Petr Malinský

Ing arch Lenka Chromíková, Mgr.arch. Marek Topič

Dodavatel : PSJ Holding a.s., Jiráskova 32, Jihlava

Historie rekonstruované budovy sahá až do středověku ke dvěma domkům z r.1389. Plán pozdně novorenesanční novostavby Hypoteční banky Království českého vypracoval

vyčníkající německý architekt Achille Wolf v r. 1890-90 a provedl ho stavitel Alois Elhenický. Na výzdobě se podíleli A. Popp a C. Klouček. V průběhu času byly uskutečněny různé změny (zasklené stropy, železné schodiště, mezistropy) a v r. 1922 –94 generální rekonstrukce. Dispozice se měnila podle účelu, kterému budova sloužila.

Dům je třítraktový, není podsklepen, jako sklepy sloužil segmentově klenutý suterén. Prostor schodiště patří k nejreprezentativnějším v budově – dvojice sloupů s mramorovými dřívky na podestách, kombinované kovové zábradlí a štuková balustráda, malovaná klenba s krajinářskými štítky, plasticky bohatě členěná stěna.

V rámci rekonstrukce na pětihvězdičkový hotel bude objekt rehabilitován a na základě původních dochovaných částí a detailů rekonstruován. To znamená očištění od nevhodných, nepůvodních zásahů a stavebních úprav pozdějších období (50. a 70. let), kdy byl nevhodně používán jako pošta a pracoviště STB.

Nově budou dostavěna 4 podlaží pokojové části v zadní partii vnitrobloku, dále bude řešen bezbariérový vstup do hotelu (východní dvůr), vjezd pro zásobování a podzemní garáže (západní dvůr).

Zahájení stavebních prací předcházela řada průzkumů a projekt byl od počátečních fází připravován ve spolupráci se Státním památkovým ústavem v Praze. V současné době byl spolu se stavbou zahájen archeologický záchraný průzkum a probíhají ještě doplňkové průzkumy a restaurátorské práce (ochrana prvků, archivace, odebírání a dokumentace vzorků a detailů, příprava forem pro štukové repliky atp.) jak v exteriéru, tak uvnitř objektu.

Po dokončení stavby vznikne hotel vysoké kvality o kapacitě 148 pokojů, 284 lůžek, s doplňujícími funkcemi – třemi restauracemi, kongresovými sály, antickými láznemi (bazén a sauny), fitnessem, podzemními garážemi. Stavba by měla být dokončena v listopadu r. 2002.

Na Františku 8 – nemocnice

Investor : Nemocnice na Františku, ředitel MuDr. Ivo Jokl

Projektant : atelier Domov, Zenklova 191, Praha 8, Ing.arch. Dana Dohnalová

O osudu nejstarší nemocnice v Čechách (první zmínky z r.1354), bylo sepsáno již mnoho. Mohlo by se zdát, že léta kráčela kolem celého areálu bez povšimnutí. Bohužel v určitých časových úsecích tomu tak skutečně bylo.

Současně s předáním zakládací listiny špitálu byly započaty stavební práce. K těm byl dle historických pramenů údajně použit materiál z popravčího lešení (oprava Českých pánů na Staroměstském nám.) A to konkrétně pro opravu spojovacího schodiště s názvem Miserere.

R.1624 byla v jižním křídle zřízena lékárna. Po postupných úpravách a adaptacích (poslední před 3 léty) je v těchto místech ústavní lékárna i dnes. O 100 let později bylo přistavěno další poschodí a stávající kapacita 55 lůžek byla zvýšena o dalších 40 lůžek. V nemocnici je zřízena pobočka lékařské fakulty a založena chirurgická výuková klinika. Jsou schváleny plány na další rozvoj nemocnice.

V r.1908 má nemocnice již více než 200 lůžek a dosahuje tak priority i co do velikosti. Vzдор četným sponzorským darům (Marie Terezie a další) dostalo se zařízení do finančních potíží. U vědomí důležitosti nemocnice byla tato díky císaři Františku Josefovi oddlužena. O získávání finančních částek na další rozšíření se zasloužili především T.G Masaryk, Vláda E.Beneše, ale i papež Pius XI. A tak byl r. 1926 přistavěn nový trakt, jež se řadil k velice moderním ústavům té doby.

Pak nastalo jakési období temna. Byly sice prováděny občas nějaké opravy a úpravy, např. v r. 89/90 přestavba kotelny na plynovou, v r. 92 vybudována kyslíková stanice atp., ale jediné významné opatření bylo v r. 1965 – zřízení prvního anesteziologicko-resuscitačního oddělení v tehdejší ČSR. Později však bylo zrušeno a zdevastováno.

Organizační změny ve vedení měly za následek realizaci řady investičních záměrů. První velkou akcí byla kompletní obnova střešního pláště z prejzové krytiny pro zachování původního vzhledu. Další, v r.1999, vznik opět kompletně rekonstruovaného ARO, citlivě zakomponovaného do původních prostor. Byla zřízena ústavní lékárna, nová výdejna léků. Následovala rekonstrukce vstupních prostor – recepce hotelového typu, a v návaznosti přestavěny příjmové ambulance interních i chirurgických oborů s přílehlými prostory a chodbami. Modernizací prošla mnohá další oddělení nemocnice včetně vybavení moderní technikou. Rekonstruovány byly i veškeré výtahy. Byly zřízeny pokoje, které po všech stránkách vyhovují náročné klientele.

Totální rekonstrukcí prošel východní dvůr nemocnice – vzniklo příjemné zátiší parkového typu s lavičkami a historickou kašnou. Do původní podoby je obnovován i bývalý refektář a nyní zde probíhají restaurátorské práce na renesančních malbách.

Poslední dokončenou akcí byla komplexní přestavba oddělení pro dlouhodobě nemocné, které sklídilo uznání i zahraničních návštěvníků ze zemí, kde je péče o seniory na vysoké úrovni.

Práce dále probíhají (rekonstrukce tzv. křížových chodeb do přibližně původního stavu, dokončování opravy fasády na severní straně...) a jsou velmi náročné, neboť probíhají za neomezeného provozu nemocnice. K revitalizaci směřují i další záměry a jejich výsledkem bude zdravotnické zařízení na vysoké profesní úrovni v historickém objektu se slavnou minulostí.

Španělská synagoga – Židovské museum, Věžeňská 1

Investor : Židovské museum v Praze, Věžeňská 1, Praha 1, Leo Pavlát, ředitel

Projektant . Znamení čtyř-architekti, Čsl.armády 35, Praha 6, Ing.arch. Richard Sidej, ing.arch.Juraj Matula, Ing.arch.Martin Bambas

Židovské museum od svého založení v r. 1906 vystřídalo již řadu budov. Letos v únoru se přestěhovalo do vlastního sídla ve dvou domech v ulici U Staré školy, které bývaly majetkem Spolku pro upravenou bohoslužbu při Španělské synagoze. Je to již jeho pátým sídlem, ale jako první není pouze nouzovým řešením.

Na místě staré synagogy, modernizované v r. 1836, která byla z kapacitních důvodů v roce 1867 zbořena, bylůa1868 zasvěcena stavba Nové, nyní Španělské synagogy a také oba sousedící domy čp. 141 a 142 přestavěny stavitelem Janem Bělským jako jeden objekt, kterým vedl hlavní vstup do Španělské synagogy.

Po válce v r. 1954 byla Španělská synagoga předána do správy Židovského muzea, po opravě 1958 zde byly zřízeny depozitáře knižních a sbírkových fondů a v r. 1964 otevřena první expozice synagonálního textilu. V obou přístavbách v letech 70. až do poloviny 90. let zde působilo oddělení gerontologie nemocnice Na Františku. Stejně jako Španělská synagoga byly i sousední objekty po r. 1994 vráceny Pražské židovské obci a od r. 1997 využívány jako hostel pro turisty a ubytovna pro stavební dělníky během rekonstrukce Španělské synagogy. Ta byla zpřístupněna 25.11.1998.

Rekonstrukce a adaptace obou budov U Staré školy čp. 141 a 153 pro účely nové správní budovy Židovského muzea proběhla v letech cca 1999 – 2000. Projekt rekonstrukce včetně interiérů musel řešit změnu funkce původně obytných budov a přizpůsobit je pro účely muzea. Toho bylo dosaženo především rozšířením a maximálním využitím vnitřních prostor a propojením obou budov ve všech patrech. Ve vnitřním prostoru budov nyní převládá horizontální uspořádání, které celý objekt komunikačně sjednocuje. Podstatně nižší stropy a menší místnosti než v Jáchymově ulici nahrazuje celkově větší plocha obou objektů, využitá vedle kancelářských místností zejména pro rozšíření restaurátorských dílen a depozitářů.

Největší pozornost byla věnována architektonické úpravě parteru, který zhodnocuje celou stavbu a nabízí nové služby muzea pro veřejnost. Návštěvník si může po prohlídce expozic odpočinout v příjemné kavárně *Altschul*, získat další poznatky v informačním a referenčním centru muzea nebo navštívit krátkodobé tematické výstavy v *Galerii Roberta Guttmanna*. Původně stísněný vstup do administrativní budovy z ulice U Staré školy se podařilo rozšířit na elegantní prosklený vestibul s mramorovými obklady a detaily z nerezové oceli.

Na maximálně otevřený parter navazuje v 1.patře knihovna se studovnou, badatelská sbírkového oddělení, fotoateliér a fotoarchiv. Ve 2. a 3.patře jsou umístěna pracoviště s omezeným přístupem veřejnosti – restaurátorské dílny textilu a papíru, pracovny judaistiky a holocaustu a příslušné depozity. Zastíněná severní strana starší budovy je využita pro tepelně a klimaticky regulované místnosti archivů, depozitářů knihovny a restaurátorskou dílnu kovů. V posledním, 3.patře sídlí správní orgány muzea – ekonomické oddělení, oddělení pro styk s veřejností, správa počítačové sítě a ředitelství. V muzeu je v provozu osobní a nákladní výtah, v suterénu je umístěno technologické zázemí a sklady.

Jubilejní synagoga – Jeruzalémská 7

Investor : Matana a.s., Ing. Jaroslav Poskočil

Projektant : Projektový ateliér pro architekturu a pozemní stavby, s.r.o., ing. arch. Tomáš Šantavý.

Restaurátorské práce : Družstvo ŠTUKO

Památkový dohled: zástupci Pražského střediska památkové péče a Židovského muzea, PhDr. Arno Pařík.

V 19. století bylo vedle devíti veřejných synagog v Josefově a jeho okolí asi padesát soukromých a spolkových modliteben. Koncem 19. století odcházela stále větší počet obyvatel Josefova do ostatních čtvrtí Prahy. Množství těchto obyvatel bylo posíláno přistěhovalci z venkova. V předměstích Prahy bylo v té době sedm samostatných Židovských obcí, které budovaly své vlastní synagogy.

V té době bylo rozhodnuto o asanační přestavbě pražského židovského města, ve které byly určeny k asanaci tři synagogy (v místě dnešní Pařížské ulice) – Cikánova, Velkodvorská a Nová. V r. 1898 byl ustaven spolek pro vybudování nové synagogy, nahrazující asanované objekty. Jeho základem byla v letech 1905-06 vystavěna Jubilejní synagoga v Jeruzalémské ulici na Novém Městě. Projekt Wilhelma Stiassneho realizoval Alois Richter jako secesní stylizaci tvarosloví maurského slohu.

V roce 1996 zahájila Židovská obec v Praze obnovu Jeruzalémské synagogy opravou a restaurováním vitráží ve všech prostorách budovy. Po dokončení obnovy vitráží velkého kruhového okna s Davidovou hvězdou v průčelí synagogy, pokračují v letošním roce restaurátoři na obnově dvoustupňového vstupního portálu. Sondy, které byly provedeny uvnitř portiku s velkým maurským obloukem, objevily v jeho horní části na všech člancích zbytky dvou vrstev starší ornamentální výmalby. Hlavní překvapení přinesl objev nejstarší vrstvy, která je původní výmalbou průčelí z doby dokončení stavby v roce 1906. Tuto výzdobu brzy překryl jednoduchý šablonový dekor, později byla i tato vrstva překryta okrovou a cihlovou barvou, a tak sjednocena s barevností celého průčelí. Tato výmalba byla později několikrát obnovena a původní ornamentální výzdoba průčelí upadla zcela do zapomnění.

Nálezy nových motivů dekorativní výzdoby průčelního portiku synagogy nesou zřetelně charakter vrcholné vídeňské secese. Jejich vzory přinesl do Prahy nejspíše samotný autor stavby, architekt Wilhelm Stiassny (1842-1910), který zřejmě navrhl také některé další prvky zařízení synagogy, zejména mříže, tepaná zábradlí a četné lustry. Na restaurátorské práce v letošním roce přispívá Magistrát hl. města Prahy spolu s Obecním úřadem Městské části Praha 1.

Staronová synagoga – Pařížská, Červená

Investor: Židovská obec v Praze, Maiselova 18, Praha 1, Ing. Poskočil

Projektant : Projektový ateliér pro architekturu a pozemní stavby, s.r.o., ing. arch. Tomáš Šantavý a ing. arch. Božena Svátková

Dodavatel : Ivossta a restaurátorské ateliéry, restaurace kamenických prvků Tomáš Rafl, Jiří Novotný
Restaurace historické korouhve pražské židovské obce byla provedena v Restaurátorských Ateliérech

Investorský dohled: Ing. Jaroslav Poskočil a ing. Daniel Kosta z a.s. Matana,

Památkový dohled : zástupci Pražského střediska památkové péče a Židovského muzea, PhDr. Arno Pařík.

Rekonstrukce staronové synagogy byla dosud finančně nejnáročnějším projektem Pražské židovské obce a podílely se na ní desítky restaurátorů, techniků a odborníků nejrůznějších profesí. Na obnovu významně přispělo město Praha.

Hlavním důvodem pro rekonstrukci byla degradace povrchu kamenických prvků, římsy, konzol a svatostánku vlivem zvýšené vlhkosti a celkově nevyhovujících mikroklimatických podmínek. Mezi dalšími důvody můžeme jmenovat potřebu snížení vlhkosti v kamenných obvodových zdech, nezbytnou opravu prejzové krytiny, konzervaci krovu a restaurování vnějšího pláště, výměnu zastaralého ústředního vytápění a elektroinstalace.

Při řešení bylo využito obnovených vnějších vzduchotechnických kanálů a přirozené cirkulace vzduchu, dešťové svody byly napojeny na kanalizaci. Do objektu byl zaveden přívod vody.

V interiéru synagogy byly restaurovány cenné uměleckořemeslné součásti zařízení a inventáře.

Podlaha byla snížena na původní úroveň a byla provedena rekonstrukce opukové a šestiboké cihelné dlažby, doplněné ručně vyrobeným materiálem a uplatněny nalezené fragmenty dlažby v "přístavcích".

Byl obnoven vstup do synagogy z východního průčelí od Pařížské ulice s původními fragmenty gotického ostění. To umožnilo upravení prohlídkové trasy pro návštěvníky, které též přispívá ke zlepšení mikroklimatických podmínek. Téměř intaktně dochovaná opuková ostění úzkých gotických oken doposud překrytá omítkou se nyní uplatňují ve fasádě synagogy spolu s ostěním dvou kruhových oken do Pařížské ulice, která jsou nepochybně součástí původní stavby synagogy.

Na svoji dobu zcela výjimečná kamenická výzdoba synagogy s rozmanitými rostlinnými motivy pochází z královské hutě Přemysla Otakara II, stejně jako výzdoba v nedalekém klášteře sv. Anežky, ve Vyšším Brodě nebo Zlaté Koruně.

Na Příkopě 8/850

Investor : PUNTA NA (CZ), Na Příkopě 8, Praha 1

Projektant : Lewis&Hickey, Karlova 48, Praha 1, arch. Alexander Götz
Doubner s.r.o. arch. kancelář, Václavské nám. 15, Praha 1

Památkově chráněná budova bývalé kreditní banky postavená v letech 1893 – 96 je významnou neobarokní architekturou s pískovcovým průčelím a kvalitními interiéry. Budova sloužila jako bankovní dům zhruba do poloviny století.

Počátkem třicátých let byl v pravé části přízemí otevřen krejčovský salon Kníže, později znám pod jménem Adam. Interiér obchodu je připisován významnému architektu Adolfu Loosovi.

V posledních desetiletích byl palác ve vlastnictví firmy Čechofracht a sloužil převážně jako kancelářská budova. Počátkem devadesátých let byla v přízemí otevřena prodejna Adidas se sportovním zbožím a v prostoru bývalé bankovní dvorany byla zřízena restaurace Clasic.

Se změnou majitele koncem devadesátých let dochází k rozhodnutí o zásadní rekonstrukci budovy, odstranění nevhodných přístaveb a vestaveb a restaurování historických interiérů.

Prostory v přízemí s výjimkou krejčovství jsou sjednoceny a v září 2001 je zde otevřena prodejna dámské módy Mango. Skladové zázemí je v suterénu, který je propojen s přízemím a dvěma horními patry novým výtahem. Moderní interiér prodejny kontrastuje s restaurovaným historickým interiérem budovy.

Prostor bývalého krejčovského salonu Adam bude pronajmut jako samostatný obchod. V jeho pravé části, která sloužila v posledních letech jako směnárna bude zřízen nový vstup do horních podlaží budovy, která budou rekonstruována v 2. etapě a budou sloužit jako kancelářské prostory.

Celetná 14,16 – Universita Karlova

Investor : UK v Praze, Ovocný trh 5, Praha 1

Projektant : Projektový ateliér pro architekturu a pozemní stavby, s.r.o., ing. arch. Tomáš Šantavý a ing. arch.

Božena Svátková, Ing. Alexandr Döbert

Dodavatel : Konstruktiva Konsit

Objekty Karlovy univerzity v bloku ohraničeném Ovocným trhem, Kamzíkovou a Celetnou ulicí jsou dnes velmi intenzivně využívány vedením Karlovy univerzity, Filozofickou a Pedagogickou fakultou. V historickém Karolinu je organizována řada reprezentačních a konferenčních akcí.

Areál Univerzity Karlovy, navazující na historicky nejstarší část - Karolinum, je kromě výuky i reprezentativním centrem univerzity, která má své objekty situovány i v jiných částech Prahy.

V rámci nově budovaného Kongresového centra se budou využívat kromě nově vybavených poslucháren i v současné době nevyužité sklepní prostory pod domy patřící univerzitnímu areálu (orientovány do Celetné ulice).

Pro ubytovací zařízení hotelového typu pro vážené hosty Univerzity v tzv. "Opitzově domě" (obj. č. 559/14) se zřizují snídárny v suterénních "klubových" prostorách (obj.č. 560/16) využitelných i během dne, případně večera, v rámci provozu tohoto hotelu.

V dalších navazujících suterénních prostorách Univerzity (tj. objekt č.561/18, 562/20 a 563/22) v souvislosti s komplexní rekonstrukcí těchto prostor se vytváří kluby, které přes den budou sloužit především studentům. Večer se mohou proměnit ve vinárnu s občerstvením, popř. v diskusní či přednáškový klub. Prostor ve foyer se nabízí k výstavním aktivitám.

V té souvislosti bylo přistoupeno i k postupnému zpřístupnění celého areálu osobám tělesně postiženým.

Divadelní 22

Investor: Divadelní 22 s.r.o., Divadelní 22, Praha 1, reprezentant: Christopher Braddock

Projektant: PETR FRANTA ARCHITEKTI & ASOC., s.r.o. , Ing.arch. Petr Franta

Spolupráce: Ing.arch. Hana Kačírková, Ing.arch. Markéta Svobodová, Ing.arch. Daniel Kříž

Hlavní dodavatel: PSP, Nad Vršovickou horou 88/4, 101 01 Praha 10

Foto: Lubomír Fuxa

Nájemní dům byl postavený podle plánů stavitele Františka Jiskry v r. 1904. Dům je řadový čtyřpatrový, podsklepený, krytý sedlovou střechou. Dvoutraktová dispozice má schodiště v zadním traktu. Neogotické průčelí patří k nejreprezentativnějším toho druhu v Praze. Má výrazné členění horizontální i vertikální, které směřuje k celistvému plošnému řešení secesních domů, i když toho dosahuje ještě plastickými prostředky historizující

architektury. Horizontálně člení průčelí loggie a arkýře ve 2. a 3.patře, které přecházejí v balkon. Průčelí ukončuje lunetová římsa pokrytá rostlinným dekorem. Vertikály zmiňovaných arkýřů jsou protaženy přes cibulové zastřešení až do štítové atiky. Kromě bohaté štukové výzdoby (masky a polopostavy podle předloh pozdní gotiky, slepé kružby, větvení) doplňuje stylové vybavení průčelí vstup s kovovými dveřmi, které jsou doplněny světlíkem ve tvaru tří lomených oken s barevnými skleněnými výplněmi.

Ve společných prostorách domu je štuková výzdoba soustředěna do vstupní chodby, pokryté na stěnách prázdnými připomínkovými deskami v neogotické podobě a klenební sítí štukových žeber na stropě.

Při rekonstrukci výše popsaného domu bylo postupovalo velmi citlivě, aby byla co nejvíce zachována stávající dispozice - dům je rekonstruován jako bytový, pouze v suterénu, který není vhodný pro bydlení, jsou pronajimatelné kancelářské prostory.

V celém objektu byly zdokumentovány veškeré truhlářské a zámečnické prvky (deštění dveří, kazetové dveře, parapetní deštění, kování dveří a oken), ty byly odstrojeny, v nejvyšší možné míře zrenovovány a osazeny na původní místa. Novými podlahami byly nahrazeny pouze nevhodné podlahy novodobé. Dlažba v kuchyních a koupelnách byla šetrně sejmuta a s doplněním neutrální dlažbou opět použita.

Schodiště zachováno včetně dlažby na podestách; podle dochovaných šablon byla na zdech schodišťových ramen obnovena malba s ornamentálním dekorem. Leptaná skla v oknech na schodišti zachována, chybějící doplněna. Do stávajícího zrcadla schodiště je vložen výťah v šachtě z mléčného skla. Z výťahu je na každém patře výstup přes skleněnou podlážku.

Vstupní foyer domu bylo obnoveno včetně mramorového obkladu, zlacené štukové výzdoby, dlažby a kamenných stupňů. Nevhodně umístěný elektrický rozvaděč za vstupními dveřmi byl odstraněn.

Na každém podlaží je jeden byt: v přízemí 3+1 (110 m²), v 1.,2.,3. a 4. patře 4+1 (140 m²) a podkrovní byt 3+1 (155 m²). V bytech v zadních traktech do dvora jsou vybudovány nové kuchyně a koupelny s použitím původní dlažby, jak uvedeno výše. V podkroví je zřízena jedna bytová jednotka v prostoru stávajícího krovu s novou krytinou (prejzy, bobrovky). Prostor bytu je otevřen k hřebeni střechy s vloženou galerií. Do stávající střechy jsou vloženy úzké pásy oken za atikou do Divadelní ulice a směrem do dvora tři nová atriová okna.

Dvůr je velmi úzký a navazuje na další obytný dům. Střecha má směrem do Divadelní ulice tři výrazné štíty. U dvou menších na vnitřní stranu a u většího štítu po obou stranách jsou vloženy v šířce krokve skleněné prosvětlené pásy v úrovni krytiny střechy.

Palác Sevastopol – Broadway

Investor : Africa-Israel Investments Group, M.I.C.C.Prague s.r.o, Kurta Konráda 6,Praha 9

Projektant : A.D.N.S. arch. + Heyworth studio, Na Příkopě 12, Praha 1

Nemovitost Na Příkopě 31 – Celetná 38, Praha 1, Staré Město je zapsána v Seznamu nemovitých kulturních památek hl. m. Prahy. Parcela pro palác vznikla spojením pozemků na místě původních dvou objektů do ul. Na Příkopě a Celetné, které byly zbourány.

Palác Broadway byl postaven podle návrhu architekta Ing. Dr. Bohumila Kozáka ve spolupráci s architektem Antonínem Černým. Projekt je datován v únoru 1936, dokumentace skutečného provedení stavby z února 1938.

Funkcionalistický objekt byl postaven jako administrativní budova pro pojišťovny Assicurazioni Generali a Pojišťovna Moldávia, s obchodní pasáží a kinem v suterénu objektu.

Úkolem návrhu byla celková rekonstrukce areálu paláce na moderní administrativní komplex s obchodní pasáží. V další fázi úprav bude adaptováno i kino v suterénu pro

muzikálové účely. Budova má vysoký standard vybavení, odpovídající nárokům sídla největšího vydavatele deníku v ČR společnosti MAFRA a orgánů památkové péče. Byla zrekonstruována fasáda a pohledové prvky do původní podoby. Rovněž interiérové prvky byly zrekonstruovány ve smyslu původního návrhu. Vysoký standard má i veškeré technické vybavení objektu.

Budova je tvořena jako železobetonový skelet se sloupy, s trémovým stropem s tenkou železobetonovou deskou. V kancelářích jsou dřevěné parkety, v sociálních místnostech a ve schodišťovém prostoru původní keramické podlahy. Okna byla repasovaná a výplně dveřních otvorů tvoří repliky původních dveří. Průčelí jak dvorní, tak uliční je původní.

ASTRA II – Václavské náměstí

Investor : LBB Reality spol s.r.o., Václavské nám. 4, Praha 1

Inženýring: IN.ORG.s.r.o., Washingtonova 5, Praha 1

Projektant : DaM s.r.o., Na Dobešce 21, Praha 4, dipl.arch ETH/SIA R.Doležal, ing.arch. P. Malinský

Ing.arch. P.Burian, ing. M.Pokorný

OMICRON –K arch.atelier, Žitná 2, Praha 2, ing.arch. M Kotík

Dodavatel : Metrostav a.s.-divize 1, Koželužská 2246, Praha 8

Celkový koncept návrhu novostavby polyfunkčního objektu Paláce Euro je postaven na principu vícevrstevnatosti. Transparentní skleněný plášť modulovaný do křivky tvarované "aerodynamickým" způsobem nehmotně definuje objem nároží. Jeho subtilnost je umožněna použitím dvojité skleněné fasády s odvětrávací mezerou.

V druhém plánu se objevuje kontrastně kubická strohá hmota tvořená vrstvou nastavitelných clon, regulujících světelnou pohodu interiéru. Tento světlopropustný vestavěný objem se dostává do role nábytku a může na něj být použita i tak exkluzivní povrchová úprava, jakou je zlacení.

V nejexponovanějším místě nároží pak vnitřní kubus proráží klidnou horizontální hmotu a dává vzniknout dominantě věže – výškové odezvě protějšího nároží Paláce Koruna – v tomto místě je skleněný. Tepelně izolační plášť je přesunut do vnitřního líce vystupujícího objemu. Za lehkou slupkou skleněného pláště, zklidňujícího celkové působení stavby, je hmota administrativní části odebírána tam, kde si to žádají vazby na sousední objekty.

Objekt bude sloužit jako administrativně obchodní jednotka – ve 2 suterénech, přízemí a v 1. až 4.patře jsou plánovány obchodní plochy, v 5. až 9.patře budou umístěny kanceláře.

Senát a zahrada (Valdštejnský palác).

Investor : Kancelář senátu ČR

Projektant : AAC Servis s.r.o., Slezská 45, Praha 3,

Zahrada – Ing. Sendlar, Brno

Valdštejnský palác patří mezi nejvýznamnější pražské historické objekty a je Národní kulturní památkou. V posledních letech byl objekt součástí ministerstva kultury a v r. 1996 bylo definitivně rozhodnuto o novém využití. Palác se stal sídlem Senátu České republiky.

Obnova objektu C byla součástí obnovy celého Valdštejnského areálu. Úpravy objektů A, A1, B a Valdštejnských jízdáren byly již dokončeny. Na rozdíl od ostatních objektů bude tento objekt v cílové etapě z části vyčleněn pro galerijní, muzejní a kulturní účely a bude tedy využíván především veřejností.

Projektová dokumentace a stavební úpravy řeší proto možnost zajištění ochrany unikátní historické architektury a mobiliáře, upřednostňuje historické prostředí před projevy současnosti v návaznosti na zpřístupnění atraktivních prostor palácového komplexu veřejnosti s minimalizováním konfliktních míst v souběhu různých funkcí.

Většina architektonicko-stavebních úprav je zaměřena na rehabilitaci prostor v minulosti porušených nevhodnými stavebními zásahy, na úpravy některých okenních otvorů, úpravy v prostoru druhého vstupu z náměstí, aby bylo umožněno jeho znovuotevření, nebo odstranění nevhodných přiček, vedení a jiných rušivých prvků.

Samostatnou kapitolu tvoří hygienická zařízení, která většinou neodpovídala současnému standardu ani hygienickým předpisům. Všechna tato zařízení, úklidové komory, i čajové kuchyňky jsou navrženy nové. Nejvýraznějším zásahem je výstavba výtahové šachty v jižní části západního křídla. Kromě těchto zásahů, které mění stávající dispozici a provoz je architektonická činnost soustředěna na úpravu a obnovu povrchů a stavebních prvků. Jedná se o obnovu prvků, které je nutno rekonstruovat v důsledku stavební činnosti, ale i o úpravy vyvolané špatným technickým stavem a nevhodným estetickým působením. Většina zásahů vychází ze zásady, že historicko-architektonická hodnota objektu je nadřazena nově navrženým prvkům a použité technologii.

Veškeré navrhované zásahy byly průběžně konzultovány se SÚPP, který je pověřen výkonem památkového dohledu a Komisí expertů pro obnovu Valdštejnského paláce.

U Valdštejnské zahrady architektonická kancelář AAC servis s.r.o., stejně jako v objektu C, ve svém přístupu k práci vycházela z úcty a respektu k této raně barokní stavbě. Přesto, na základě podrobného průzkumu, jeho vyhodnocení a řadě jednání s orgány památkové péče, ochrany přírody a dalšími bylo rozhodnuto o poměrně razantním přístupu k celkové rekonstrukci zahrady. Proti původnímu předpokladu byla obnova Valdštejnské zahrady rozdělena na dvě etapy.

Úprava zahrady spočívá v celkové obnově ploch, rekonstrukčních a restaurátorských pracích rybníku, kašen a soch, voliéry, krápníkové stěny, ohradní zdi, vybudování nového skleníku, veškerých vegetačních úprav, kromě jen dílčí korekce nízkých broderií se sochami a rekonstrukci veškerých inženýrských sítí včetně koncových prvků.

V současné době je obnova Valdštejnské zahrady v závěrečné části, kromě některých restaurátorských prací, které se ukázaly jako časově náročnější proti původním předpokladům. Z reakce odborníků, ale i laické veřejnosti, pro kterou byla otevřena 1. etapa rekonstruované zahrady, lze vyznívat, že i tato část obnovy celého areálu Valdštejnského paláce bude úspěšná.

Bredovský dvůr

Investor . Skanska Property Czech Republik s.r.o., Olivova 4, Praha 1
Projektant: Loxia, a.s., Americká 36, Praha 2

Bredovský dvůr tvoří komplex jedné novostavby, dvou rekonstruovaných domů a dvou dvorů se zelení. Bredovský dvůr nabízí nejmodernější kancelářské prostory, několik malých obchůdků, restauraci a 9 bytů k pronájmu. Celková plocha objektu je okolo 15.000 m². Bredovský dvůr se nachází v oblasti, která je vymezena ulicemi Politických vězňů, Olivova a Růžová.

Oblast Bredovského dvora spojuje pražskou historii s budoucností. První dochované záznamy o tomto místě jsou z roku 1377. Archeologové zde při přípravě projektu navíc našli celou řadu předmětů, které pocházejí z 15. a 16. století. Jedná se o nádobu z pálené hlíny, mince a zvířecí kosti. Z architektonického hlediska převládají v obou původních budovách klasicistní prvky. Zajímavá je v té souvislosti zejména zrekonstruovaná pavlač a schodiště, které jsou v domě č.p. 935/13.

Ústředním místem Bredovského dvora je prosklené atrium s recepcí, které novostavbu propojuje jak s původními objekty, tak i s dvěma dvory nezakrytými dvory. Součástí atria s prosklenou střechou jsou i čtyři panoramatické výtahy.

Novostavba Bredovského dvora má šest nadzemních podlaží. Ve vyšších patrech jsou terasy s výhledem na Prahu. Velikost jednotlivých místností lze podle přání nájemce upravovat. Největší souvislý prostor na jednom patře tak dosahuje velikosti až 2 500 m². Kanceláře jsou vybaveny kvalitním technickým zázemím včetně zdvojených podlah, neomezeného počtu telefonních a ISDN linek a nadstandardního systému klimatizace. Součástí novostavby jsou také podzemní garáže a skladové prostory.

Rekonstrukce objektů MČ Praha 1

Letenská 5- školka (Thurn-Taxisův palác)

Rekonstrukce části objektu

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18

Projektant : atelier KAVA s.r.o., Pod novým lesem 49, 162 00 Praha 6

Atelier Besední 3, Praha 1, Ing. Jan Karásek

Objekt čp. 120 v Letenské ulici se nachází v Pražské památkové rezervaci a je zapsán v Seznamu kulturních nemovitých památek hl. m. Prahy. Je to rozsáhlá barokní palácová stavba, s velikou zahradou, dnes využíván jako mateřská školka (z důvodu havarijního výměru musela být vystěhována), dvě bytové jednotky, administrativa (Česká komora architektů, Obec architektů a redakce časopisu Architekt) a veřejné záchodky pro Vojanovy sady – přístavba. Využití paláce neodpovídá situování objektu v turisticky nejexponovanější lokalitě hl. města. Kromě toho stávající technický stav vyžaduje neodkladné rekonstrukční a údržbové práce. Konstrukce krovů a krytiny jsou rovněž v havarijním stavu.

Z těchto důvodů byla již dříve zpracována studie využití objektu paláce, která vycházela z požadavku MČ Praha 1 zachovat rozhodující provozy i po rekonstrukci. Jednalo se o mateřskou školku, kanceláře architektů, služební byt v 2.patře i provoz WC. Rekonstrukční práce byly rozděleny do dvou etap – část investovaná úřadem městské části byla zahájena neprodleně. Rekonstrukce části objektu, kde původně sídlila ČKA bude zahájena po definitivním rozhodnutí o využití s případným nájemcem reprezentačních prostor.

Celková koncepce dispozičního členění je navržena tak, že parter budou tvořit nájemní prodejní plochy a služby, související s turistickým provozem. V parteru jižního křídla bude nově vybudována kavárna – cukrárna. Z parteru východního křídla bude vymístěna trafostanice bez náhrady. Z ulice Letenské bude znovu otevřen boční průjezd pro pěší.

Mateřská školka je umístěna ve třech podlažích západního křídla, součástí školky je byt správce ve 3.NP. Mateřská školka má tři oddělení pro 90 dětí (původní provoz měl 4 oddělení pro cca 100 dětí). Součástí školky je kuchyně. Rekonstrukce školky je ukončena a v září byla zprovozněna včetně příslušejících provozů.

Stávající veřejné záchodky budou zbourány a postaveny nové s vytvořením bezbariérového koridoru do Vojanových sadů. Nádvoří paláce bude kompletně revitalizováno včetně zahradnické úpravy zeleného ostrůvku.

ZŠ Karmelitská 13 – školní pozemek

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18

Projektant: MEPRO s.r.o., nám. Před Bateriemi 912/6, 162 00 Praha 6

Ing. arch. I. Březina, jednatel

Zahrada se nachází na severním svahu Petřína, kde severně sousedí s Vrtbovskou zahradou, západně s Colloredovskou (Schonbornskou) zahradou a na jihu Seminářskou. Charakter využití a podoba zahrady byla po dlouhou dobu téměř nezměněna a sloužila jako ovocná štěpnice. Svah byl později upraven pomocí drnových teras. V horní části byla i vinice. V nejvyšším místě zahrady byl pravděpodobně přístřešek, popř. dřevěná vyhlídková věžička.

V šedesátých letech minulého století byla původně svažité zahrada z 18. stol. předělena železobetonovými schodišti a vysokými opěrnými stěnami. Dnes je do zahrady přístup od východu komunikací podél kostela P. Marie Vítězné z Karmelitské ulice – zde je i přístup do základní školy. Další možný přístup je ze Seminářské zahrady stávající neupravenou komunikací, která sloužila jako zásobovací pro stavební opravy Vrtbovské zahrady a bude i nově zachována jako veřejný průchod mezi těmito zahradami.

V loňském roce byla zahájena celková rekonstrukce, avšak nebyla dokončena a zahrada bude nově upravena podle nového projektu. Součástí rekonstrukce bude úprava prostoru mezi školou a kostelem (doplnění původní podoby stromořadí, zádlažba komunikace z mramorové pražské mozaiky, obnova původního kovaného plotu s podezdívkou, zádlažba prostoru před školou mozaikou s vyznačením ploch, umístění laviček, doplnění vhodné zeleně a dřevin vč. terénních úprav a dořešení veřejného osvětlení komunikací), úprava severozápadní a západní části zahrady (doplnění zeleně a dřevin, malých pískovišť s lavičkami, průchod do hřiště, odvodnění ploch, oddělení terasovité a západní části kovaným plotem, obnovení přírodního charakteru štěpnice ve svahu, úprava povrchů komunikací), terasovitá úprava původní štěpnice (obnovení přírodního charakteru teras s opěrnými zídkami a komunikační osy stavbou nového hlavního schodiště při zachování požadovaných vstupů a průchodů, oplocení a oddělení ploch, odvodnění a doplnění vhodnou zelení a dřevinami, doplnění mobilními lavičkami a osvětlením schodiště).

Při návrhu byl brán v potaz hlavně charakter zahrady vycházející z historických pramenů, kdy byla vedena vždy jako užitková. Základním požadavkem je řešení zahrady jako jeden kompoziční celek. Zahrada bude sloužit jako odpočinková, umožní i výuku a výukové aktivity dětí venku v přírodě a v západní části by měl být umožněn i přístup veřejnosti, případně i průchod do Karmelitské ulice.

Vojtěšská – školní dvůr

Investor : MČ Praha 1 , Vodičkova 18

Projektant: Ing.arch. Mikoláš Vavřín, Dobrovského 181, 252 63 Roztoky u Prahy

U secesní budovy školy ve Vojtěšské ulici na Starém městě v Praze, kde je organizována výuka nejmenších dětí (1. stupeň, tj. 1. – 4. třída) byl školní dvůr naprosto bez využití pro děti. Jeho plocha byla vybetonovaná a nevzhledná. Na základě popudu ředitelky školy bylo rozhodnuto o jeho úpravě tak, aby mohl sloužit jako univerzálně využitelná plocha nejen pro svačení a odpočinek, ale také pro odreagování, sportování a zábavu.

Dvůr je přístupný po kamenných schodech z mezipodesty schodiště školy. Jako první zásadní úprava byl navrženo a zrealizováno "Divadlo ve dvoře" nebo "Škola ve dvoře". Stupňovitá dřevěná galerie coby hlediště využívá výškového rozdílu úrovně vstupu do dvora a úrovně plochy dvora. Je přisazena k původnímu kamennému schodišti. Pod galerií jsou v zimě skladovány lavičky. Kapacita galerie je cca 50 – 60 dětí.

Scéna či tabule pro kreslení využívá vyšší stěnu skladu na sousedním pozemku a je umístěna přímo proti galerii.

Ve dvoře jsou umístěny rovněž herní prvky. Je zde fotbalová branka, basketbalový koš a skluzavka. Tyto prvky zvyšují nabídku pro aktivity dětí.

Pro zlepšení mikroklimatu i celkového vzhledu dvora byla navržena vhodná zeleň, stromy a popínavé dřeviny, jež zlepší i akustiku prostoru. Nově bylo upraveno zadlaždění dvora z kamenných desek z odpadu kamenické výroby, takže cena 80,-Kč/m² dlažby značně stavbu zlevnila. Dlažba byla položena do různých vzorců a zobrazuje základní významy – kamennou krajinu (zahradu), odraz nebe, otisk rozmanitého nitra země, struktury Gustava Klimta.

Hellichova 3-Gymnázium Jana Nerudy

Investor : GJN, zastoupené ředitelem Františkem Kopeckým

Projektant: Doubner s.r.o., arch. kancelář, Václavské nám. 15, Praha 1

Gymnázium Jana Nerudy je pětipodlažní budova s centrálním schodištěm, postavená pro potřeby výuky v 19.století. Rekonstrukce a modernizace gymnázia probíhala ve dvou

etapách. Jedním z cílů prováděných úprav bylo vyhovět dnešním požadavkům na bezbariérový přístup i pro studenty tělesně postižené.

Rozšíření učebních ploch bylo dosaženo vybudováním nové učebny po odtěžení navážky ze zasypaných základů v suterénu. Současně byla v rámci rekonstrukce navržena nová vrátnice. Druhá etapa prací reagovala na špatný stav stávající střechy, nutnost obnovy fasád, opravy školní auly a neodkladnou potřebu rekonstrukce bloku pro chemickou výuku. Inovován byl i kuchyňský provoz a pro zvýšené nároky stravování bylo využito atrium.

Přístup pro tělesně postižené byl vyřešen zřízením výtahu v prostoru stávajícího světlíku. Výškové spojení úrovně vstupu a chodby v suterénu zajišťuje schodišťová plošina. V suterénu byly nově uspořádány šatny žáků, z nichž je umožněn i bezbariérový přístup k výtahu snížením úrovně podlahy přilehlé chodby o 85 cm rampou se sklonem 12 %.

Při rekonstrukci střechy z eternitových šablon, pozinkovaného plechu a azbestocementových šablon bylo provedeno nové zateplení tepelnou izolací a položena nová bezazbestová krytina. Pro obnovu fasády byla po konzultaci s orgány památkové péče zvolena nová barevnost (původní červená, okr neodpovídala jiným pražským stavbám ze stejného období). Dále byly asanovány pískovcové a štukové prvky fasády, provedeny nové nátěry dveří a oken a nové oplechování parapetů.

Při úpravě auly, která byla původně kaplí sv. Václava, byla po provedení sond obnovena původní barevnost a výzdoba malbami se svatováclavskou tematikou, průhledy do vzdálených galaxií a do ilusivních krajin a zahrad.

Původní posluchárna chemie byla rozdělena příčkou na novou posluchárnu a přípravnu. Nová laboratoř byla vybudována v místě stávající.

Přípravna hotových jídel byla rozšířena o sousední kancelář, vybavení bylo modernizováno. V atriu vznikla nová jídelna - po zastřešení v úrovni 2.NP proskleným pyramidálním světlíkem s nosnou ocelovou příhradovinou s PO nátěrem. Zasklení je provedeno izolačním dvojsklem s vrchním tvrzeným sklem Restex, opatřeným ochrannou folií proti přehřátí a spodním leštěným sklem Pilkington. Stávající jídelna byla zmenšena na jídelnu pro osoby se sníženou pohybovou schopností a na uvolněném místě byl vybudován bufet.

Maltézské nám. 13/478 – rekonstrukce na byty

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18

Projektant : Projektová kancelář Kačer a Jager, Jeremenkova 88, Praha 4

Původně měšťanský dům, situovaný do lokality Pražské památkové rezervace, je tvořen třemi nepravidelnými křídly kolem obdélníkového dvora. Je nemovitou kulturní památkou. Dříve byl používán pro bydlení s výjimkou přízemních prostor, vyhrazených zřejmě prodeji. Ve vyšších podlažích byly typické malé Malostranské byty, mnohdy pouze o jediné místnosti. Sociální zařízení byla situována mimo obytné místnosti na domovní chodby s pavlačí. Při pozdějších úpravách a modernizaci došlo k vzájemnému propojování a v některých případech i k dobudování koupelen, ale ani ty dnes neodpovídají soudobým nárokům na moderní bydlení.

Objekt byl nějakou dobu pronajat Konzervatoři a Ladičské škole J. Deyla a po jeho navrácení MČ Praha 1 byla zahájena příprava na jeho celkovou rekonstrukci. Za dohledu Pražského ústavu památkové péče jsou restaurovány všechny historické cenné prvky výplní otvorů a domovní výzdoby včetně vybraných nosných konstrukcí. V domě byly objeveny malované dřevěné trámové stropy. S ohledem na tyto prvky jsou navrhované dispoziční změny a úpravy pouze dílčího charakteru, ale i tak dojde ke sloučení malometrážních bytů aby standard bydlení byl zvýšen a odpovídal současným požadavkům na kvalitní a zdravé bydlení.

Původní účel přízemních částí bude zachován. Optimální využití přízemních prostor je ovlivněno stávajícím konstrukčním systémem, jenž musí být zachován, rovněž sortiment prodeje je limitován omezenými možnostmi zásobování a skladování. Proto konkrétní účel využití může být upřesněn až na základě potřeb eventuálního zájemce. Předpokládá se spíše drobný prodej (keramika, umělecké předměty, upomínkové předměty atp.) Opominuty nejsou ani prostory pro domovní vybavenost.

Ve 2. a 3. NP vznikne vybudováním nového sociálního zařízení po jednom plnohodnotném bytě 5+1 se dvěma WC, přístupným ze znovu otevřených pavlačí. Půdní prostory 4:NP, dnes nevyužívané budou přebudovány na další podkrovní bytovou jednotku. Omezené prostory a stávající krovový systém umožňují vybudování bytu kategorie 3 + kk. Tímto bude rozšířena obytná plocha objektu.

Karlovo nám. 25- rekonstrukce

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18 Praha 1

Projektant: Pragoprojekt, K Ryšánce 16, 147 54 Praha 4, Ing.Hříbalová, Ing. Menger

Projekt řeší celkovou revitalizaci stavby v návaznosti na stavební práce provedené v rámci akce "Kolektor CIA trasa Vodičkova". Objekt č.p. 640/25 na Karlově náměstí má velmi bohatou historii.

Sklepní prostory pod hlavním uličním traktem jsou pravděpodobně gotické, přízemí je barokní a 1. patro renesanční. První dokladované archivní podklady jsou z roku 1896, kdy byl objekt pouze jednopatrový a patřil manželům Vladimíru a Terezii Škardovým, majitelům pivovaru. Proto také byl v objektu přízemí zřízen hostinec, ve sklepě byl sklad piva a ledu. V roce 1926 byla navržena kompletní rekonstrukce objektu včetně nástavby. Bylo přistavěno 2. a 3. patro.

Při stavebních pracích bylo dne 13. července 1927 úředně zjištěno, že zdivo objektu je v "nižších" etážích vadné a že je ho třeba bezodkladně vyměnit. Tyto práce byly provedeny velmi nekvalitně. Od té doby objekt postupně chátrá a dnes je v havarijním stavu. Nájemníci byly z důvodů havarijního stavu nosných konstrukcí v letošním roce vystěhovány.

V současné době se řeší komplexní oprava objektu. Hlavní zajišťovací a sanační práce v podzákladi objektu a ve sklepech byly již realizovány.

Projektová dokumentace řeší částečné dispoziční úpravy v čelním traktu objektu a nové půdní byty, ve dvorním traktu budou malometrážní mansardové byty.

Současně se řeší dle požadavků PÚPP (Pražského ústavu památkové péče) opravy a obnovy čelní fasády včetně výkladů obchodů.

V objektu, po rekonstrukci, budou zachovány byty v stejném rozsahu jako nyní.

Rekonstrukce zadního traktu objektu č.p. 640 na Karlově náměstí

Pro potřebu pomocného řídicího střediska (PŘS) pražských kolektorů

Investor: Hlavní město Praha OMI – MHMP, Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1

Pověřený investor (mandatář): ZAVOS, s.r.o., Hybernská 13, ČD DKV, 110 00 Praha 1

Projektant: Pragoprojekt, a.s., K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4, Ing. Lenka Adámková

Pro umístění pomocného řídicího střediska byla jako nejvýhodnější vybrána lokalita vnitrobloku objektu č.p.670. Je zde dostatek prostoru pro veškerou technologii. Tyto prostory bylo nutné urychleně rekonstruovat, neboť nebyly delší dobu nevyužívány a hrozily zřícením. Revitalizací této dvorní části dojde k celkové obnově vnitrobloku, neboť ostatní okolní dvorní objekty a vlastní dvorečky byly již opraveny.

Před zahájením prací byl proveden podrobný průzkum stavebního stavu objektu, který ukázal, že je nutné bezodkladně provést statické a zabezpečovací práce. Proto v rámci

předstihových prací akce "Kolektor Centrum IA trasa Vodičkova" byly práce zahájeny na konci roku 2000 a v současné době jsou již prakticky ukončeny. Nově opravené prostory budou sloužit jednak pro PŘS, ale také zde vznikla dvě dispozičně zajímavá studia, která MČ nabídne k pronájmu po skončení výstavby hlavního kolektoru. Vznikla zde také nová distribuční trafostanice.

Národní 20 – rekonstrukce na byty

Investor: MČ Praha 1

Projektant: Proj.kancelář Jiří Bednařík, Londýnská 36, Praha 2

V objektu čp. 116 Národní 20 jsou v současné době rekonstruovány nebytové prostory po třídách jazykové školy na nové byty. Bylo zde vybudováno celkem 10 bytů v předním a zadním domě ve třech navazujících patrech tohoto řadového domu. Stavební práce zahrnují opravy stavebních prvků, opravy a provedení nových povrchových úprav a hlavně úpravy dispozic – vybudování nových koupelen a WC, obnovení kuchyní a zázemí jednotlivých bytů. Stavební úpravy se týkaly rovněž výměny částí stropní konstrukce, které byly proteklé, byly položeny nové podlahy a postaveny nové dělicí příčky, provedeno osazení sádrokartonových podhledů, nových oken a dveří. U původních byla provedena repase a truhlářská oprava nebo výměna kování. Nášlapné vrstvy obytných místností jsou z vlýsek, ostatní v keramické dlažbě. Pro koupelny a kuchyně jsou podlahy izolovány proti vodě nátěrem Schomburg – Saniflex.

V současnosti probíhají opravy chodeb a schodišťového prostoru. Součástí stavby je i rekonstrukce osobního výtahu. Opraví se a provedou nové omítky, obklady, malby všech prostor dotčených stavebními pracemi. Opraveny jsou i balkony.

Všechny navrhované materiály – barva, druh, rozměr byly v předstihu konzultovány s investorem a projektantem.

Pštrossova 18 – DPS rekonstrukce

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18

Projektant . Atelier KAVA s.r.o., Pod novým lesem 49, Praha 6, Ing. Tomáš Novotný, Ing. Jan Karásek

Objekt se nachází v Pštrossově ulici mezi náměstíčkem před kostelem sv. Vojtěcha a Opatovickou ulicí. Jedná se o původně bytový dům z konce minulého století s jedním podzemním a čtyřmi nadzemními podlažními. Zakončen je podkrovím se sedlovou střechou. V r.1924 bylo k objektu dostavěno páté nadzemní podlaží arch. B. Kozákem. Fasáda dostala dnešní klasicistní podobu. Do dvora je situován kratší dvorní trakt s pultovou střechou, jež tvoří s hlavním objektem půdorys ve tvaru L a který zůstal v původní čtyřpodlažní podobě. Dům sloužil původně k bydlení, nosné konstrukce byly ve stavu odpovídajícím stáří a skutečnosti, že dlouho nebyl obydlen.

Projekt řešil celkovou rekonstrukci na dům s pečovatelskou službou. Základem domu jsou jednotlivé malometrážní byty, převážně garsoniéry, vybavené předsínkou, hygienickým zázemím a vlastní obytnou místností s malou kuchyňskou linkou. Kromě toho jsou v objektu provozní a stravovací prostory, centrum osobní hygieny a kadeřnictví.

Malometrážní byty mají obytnou plochu min. 15 m² a jsou zařízeny vlastním nábytkem na který jsou zvyklí. Pokud nebude mít obyvatel nábytek vlastní, budou některé pokoje zařízeny nábytkem jednoduchým, erárním s pohodlným stolkem a sezením, sekretářem a postelí. Vestavěný nábytek předsíně, sloužící jako šatna a kuchyňská linka jsou součástí vybavení všech garsoniér.

Z provozních místností jsou zde recepce, navazující na vstup do objektu, kancelář okrskové sestry v přízemí, Místnost pečovatelek ve 4.NP, sociální a hygienické zázemí zaměstnanců rovněž ve 4.NP, společenská místnost obyvatel DPS v 6.NP, skladovací prostor,

WC pro návštěvníky DPS v přízemí. Centrum osobní hygieny je situováno v přízemí a tvoří jej koupelna s vanou, velkým sprchovým koutem se sedačkou a odděleným místem pro převlékání. Dále je zde místnost pro pedikúru, čekárna a WC včetně kabiny pro vozíčkáře.

Objekt je vybaven jídelnou jak pro ubytované tak pro příchozí důchodce z okolí. K jídelně přináleží příprava a výdej dovážených pokrmů, mytí a sklad nádobí.

Další prostory tvoří dvůr v přízemí a obytná terasa ve 4. patře.

Jindřišská 25 - oprava pavlačí a fasády

Investor: MČ Praha 1, Vodičkova 18

Dodavatel : RENIX a.s., Exnárova 100, 149 00 Praha 4

Na základě havarijního stavu fasády (zvětralý stav štitového zdiva, jeho drobení, špatného oplechování atiky atp.) a hlavně dřevěných pavlačí (rozebráním a sondáží zjištěn havarijní stav nosných prvků) bylo rozhodnuto o provedení odborného posudku. Jeho cílem bylo vyhodnocení statického stavu konstrukce, zjištění míry rizika statických poruch a návrh opatření k zajištění bezpečnosti konstrukce.

Objekt má ve dvoře pavlače v úrovni 1., 2. a 3. patra. Pavlače jsou uloženy na ocelových kovaných konzolách z plných ocelových profilů. Na nich jsou uloženy dřevěné polštáře tloušťky cca 100 mm, nastavované v podélném směru tesařsky. Do krajního polštáře jsou zadlabány kované čepy konců konzol, které mají zabránit jeho posunutí. Na polštářích je násyp stavebního rumu a keramická dlažba v maltovém loži. Na polštářích jsou upevněny sloupky, které podpírají pavlačovou zasklenou stěnu dřevěné konstrukce. Sloupky jsou ocelové, z plného profilu. Oba konce sloupků jsou ohnuty vodorovně a jsou kovanými hřeby připojeny na horní a spodní líc povalů. Kromě sloupků na celou výšku patra jsou ještě sloupky kratší - původní zábradlí, jejich spodní konec je rovněž vodorovně ohnut a přibit k polštářům na celou šířku pavlače.

Po zjištění stavu konstrukce bylo nutno vyměnit dřevěnou část podlahy pavlače 3. patra, jež byla staticky nezpůsobilá a to tak, aby bylo sníženo zatížení a zachována bezpečnost pavlače. Rovněž výměna poškozených krajních dílů dřevěné podlahy v 1. a 2. Patře byla nutná. Krajiní díly polštáře byly nahrazeny ocelovým svařencem ve výšce polštáře. Vlastní pavlačová stěna byla navržena tak, aby svislé části hlavního rámu probíhaly na celou výšku patra a byly připojeny k podlaze, ke stropu a ke sloupkům.

Pařížská 19, Maiselova – oprava krovu a střechy

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18

Projektant : Ateliér 8000 s.r.o., Radniční 7, 370 01 České Budějovice, Martin Krupauer, Jiří Střítecký

Objekt se nachází v městské části Josefov v Pražské památkové rezervaci. Jedná se o rohový řadový objekt z cca konce minulého století. Před započítím plánovaných oprav bylo nutno provést vizuální stavebně-technický průzkum dostupných konstrukcí a sondy stropní konstrukce, dále pasportizace komínů. Zaměření stávajícího podkroví provedla firma GEKON s.r.o. Praha.

Oprava krovů, krytiny a komínů musela respektovat původní historický návrh. Byly dodrženy druh, velikost a barva původně použité krytiny, opraveny nebo nově provedeny klempířské prvky z titanozinku ve stejném tvaru. Vzhledem k tomu, že je uvažováno s vestavbou půdních bytů v celém prostoru krovu, byly již při opravě provedeny úpravy nosné konstrukce a otvorů ve střešním pláští pro střešní okna. Roviny střech do ulic jsou pouze s novými střešními okny a tím nenarušují původní architektonický ráz střechy. Roviny střech do vnitrobloku jsou otevřeny jednoduchými pultovými vikýři.

Vikýře tak budou sloužit k osvětlení galerií a k výstupu na střešní terasy, které jsou navrženy nad prostorem bývalé prádelny a nad stávajícími nepřístupnými prostory (atelier).

V půdním prostoru nebude zasahováno do nosných konstrukcí zdí. Vyšší části krovu – směrem k uličním fasádám budou ponechány bez větších úprav tak, aby venkovní členění a vzhled střechy zůstaly zachovány.

Bude zde nově zřízena sušárna, upraven vstup do atelieru a ostatních prostor přes novou předsíň vedle světlíku. Plocha, která je potřebná pro zřízení vstupu a zabírá tak část atelieru, bude k atelieru přičleněna v zadní části (u komínů). V podkroví se tedy předpokládá zřízení 2 bytových jednotek + atelier + sušárna .

Interiéry - Design

Staroměstská radnice-oddací síň

Investor : MČ Praha 1, Vodičkova 18, Praha 1

Projektant : Atrea s.r.o., Vlastislavova 11, Praha 4

Hlavní myšlenkou návrhu je podpořit účinek autentických prostor (genia loci) radnice prostředky cílené kompozice zahrnující citlivé restaurování prostor a vybavení mobiliářem, Zároveň však zdůraznění pocitových aspektů krásné chvíle, jakou svatba v tomto prostředí je.

V dotčených místnostech nezůstalo historicky autentického nic kromě stěn s klenbami a základním členěním prostoru. Zářivě bílá výmalba působí spolu s ostrými hranami pozdějších stavebních zásahů chladně. Záměrem je vytvořit takový interiér v cenném historickém prostředí, kde bude spolupůsobit autenticita konstrukcí, prostor a stavebních detailů s novými prvky pro tento prostor speciálně vybranými – svítidly, nadčasovým nábytkem a solitéry, koberci. Dominantní úloha je přisouzena osvětlení.

Sled místností, daný tradicí i logikou, a daný prostor neskýtá mnoho možností pro radikální změnu provozního schématu –vstup – šatna – nástupní schodiště – čekárna hostí – matrika – svatební průvod – obřad – výstup – (šatna).V návrhu je řešen i přístup vozíčkáře do oddací síně svislým propojením plošinou (invalidním výtahem) ze šatny návštěvníků na můstek mezi oddací síní a denní místností zaměstnanců.

Vstupní křížová chodba:

Vzhledem k novému pojetí interiéru obřadní síně je navrženo několik změn. Skleněnou plastiku z obřadní síně návrh umísťuje do vstupní chodby v přízemí, do čela klenuté gotické klenby před prosklený portál do náměstí. V této souvislosti obdrží portál nové vhodné zasklení. Intenzita osvětlení bude posílena výměnou nástěnných svítidel s přímým i nepřímým osvětlením, povrch stěn a dlažba zůstávají původní.

Vstupní schodiště (foyer):

Kovářská mříž ve vstupu bude nahrazena dvoukřídlými celoskleněnými dveřmi s kovovými madly umožňující průhled do interiéru.Obdobně budou nahrazeny ostatní mříže hladkým pískovaným sklem na bodových úchytkách. V přízemí, v místnosti nástupu na schodiště bude zvýšena podlaha do úrovně vstupní podesty, což uklidní vstupní prostor. Stěny budou mít restaurované původní omítky, podlah bude pískovcová, doplněná původní. Je navržen i nový design zábradlí. Prostor bude doplněn nábytkovými solitéry, skleněnou světelnou plastikou a novým osvětlením.

Vstupní sál (čekárna) :

I zde bude provedena výměna dveří v celoskleněném portálu, zrušen dominantní radiátor v čele místnosti mezi okny (nová topná tělesa budou v parapetech),stěny budou upraveny restaurovanou původní omítkou v barvě pískové. Mramorová podlaha bude zachována, doplněn koberec Brighton světle zelené barvy. Osvětlení je řešeno nástěnnými svítidly typu "kopí" – svítidla Kalla. V prostoru budou umístěny komornější sedací skupiny z křesílek s javorovou podnoží, javor se objeví i na paravánech pro ukrytí nevěsty a pro kapotáž pítka.

V předsálí bude upraven balkónek z kovu a skla, instalováno nové osvětlení – stojanová svítidla ve formě aleje.

Oddací síň :

Budou rozšířeny vyrovnávací stupně, upravena hladká omítka světlé barvy, vyměněny lustry, přestavěny varhany a klávesový mechanismus přemístěn na protější stranu s novým opláštěním. V čele bude dominovat krásný okenní triptych, katedra oddávajícího bude

mohutný skleněný artefakt. Sedací nábytek rozmístěn po obou stranách s průchodem uprostřed vymezeným běhounem.

Rovněž místnost matriky a zázemí budou upraveny.

ECSAPE Bar - Dušní 8

Investor : Roccobars s.r.o., Dušní 8, Praha 1, Romana Coňková

Projektant : Arch Filip Ziegler, arch.Josef Antoň, spolupráce arch. Š.Pavlicová,

Dodavatel : OPS

Spojením bývalého malého obchodu a sklepních prostor činžovního domu vznikl za kostelem sv.Salvátora v Dušní ulici nový bar. Obchůdek byl na štěstí tak malý a ekonomicky neefektivní, že mohl být obětován na vstupní prostory do krásně klenutých sklepů, které se tak zpřístupnily veřejnosti.

Bar je situován do hlavního sklepa, který je přes celou šířku domu.. V zadních menších sklepech byly vytvořeny toalety, přípravná a technická místnost. Kapacita baru je cca 60 míst. Prostor baru je větrán a chlazen vzduchotechnickým zařízením, vloženým pod podlahu, aby nerušilo ladnost klenutého prostoru. Problém s vlhkostí uliční stěny byl vyřešen předsazenými zděnými stěnami, umožňujícími odvětrání vlhkosti. Větrací mezera je též využita pro stoupající vedení k vyústkám VZT.

Do baru se vstupuje schodištěm z ulice, které tvoří ocelové lakované schodnice se syenitovými stupni – podlesk, leštěnými syenitovými podstupnicemi a zábradlím v kombinaci lakované a nerezové oceli. Schodiště je osvětleno vsazenými svítidly s nepřímým osvětlením.

Interiér baru je koncipován jako protiklad historickým klenbám místnosti, což dokazují použité materiály a svítidla. Barový pult je z černě lakovaného dřeva s prosvětlenou čelní stěnou z pískovaného skla v kombinaci s nerez ocelí a syenitovou horní deskou. Kožená čalouněná lavice z tmavomodré kůže a židle Thonet slouží pro pohodlí návštěvníků, kteří nechtějí stát u baru. Ti si mohou nápoje odkládat na stolky vyrobené dle návrhu autorů.

Osvětlení prostoru je tlumené měkké, veškeré zdroje jsou stmívatelné.

Karlova – adaptace půdního bytu

Investor : soukromá osoba

Projektant . Atelier KAVA, Besední 3, Praha 1, ing.arch.J.Karásek, ing.arch.T.Novotný, ing.arch.L.Ježek

Dodavatel RAMSS, stavební a projektově inženýrská firma

Velmi zajímavý byt byl zbudován v šedesátých letech sochařem Vincencem Vinglerem do vysokého krovu se sklonem cca 52°. Obytné místnosti byly vestaveny do krovu, podhled v úrovni kleštin, stěny před obvodovými zdmi v úrovni sloupků a středové vaznice vytvářely jakýsi skladový a zároveň tepelně izolační meziprostor.

Rekonstrukce spočívala v práci s vnitřním prostorem bytu, do roviny střechy téměř nezasahovala, s výjimkou prodloužení stávajících vikýřů. Jednalo se v podstatě o přeorganizování funkcí a příslušenství bytu a modernizaci jejich vybavení. Z původní koupelny vznikl kuchyňský kout, koupelna byla vestavěna do prostoru bývalé kuchyně, , zvětšeného posunutím příček v obou směrech. Posunutá příčka zmenšila podélný rozměr ložnice, naopak odstraněním bočních předstěn byla ložnice rozšířena do boků.

Podhled v obytné části byl částečně odstraněn a krov otevřen na plnou výšku. Stěny i podhled střechy byl znovu izolován deskami Heraklit a omítnut, včetně krokví. Podlaha v celém bytě, s výjimkou koupelny, je dřevěná prkenná, koupelna je obložena modro-bílou keramickou mozaikou.

Česká národní banka – interiéry

Investor : Česká národní banka, Kuřík Josef- správce majetku

Projektant : Helika a.s. Beranových 65, Praha 9, ing. Zeman, ing. Šantavý

Objekt se nachází na území pražské památkové rezervace a je navržen k zapsání do Seznamu nemovitých kulturních památek. Z hlediska vnějšího a vnitřního prostorového výrazu staveb po rekonstrukci je v architektonickém detailu preferována skutečnost maximální korespondence s původním výrazem, bez hmotově výrazných zásahů do vnějšího vzhledu. Objekt byl stavěn v několika etapách a slábnutí finančních zdrojů se projevilo nejen v interiéru. Základním rozhodnutím bylo provést rekonstrukci s maximálním respektováním původního řešení, odstranit nevyrovnanost standardů vzniklých způsobem výstavby, nahradit nevhodné, nově vnesené prvky replikami.

Základním určujícím prvkem řešení interiéru byly výplně dveřních otvorů, respektive jejich tvarové a materiálové řešení. Tento materiálový a barevný přepis měl pak zásadní vliv na výběr a návrh ostatních prvků interiéru. Kromě původních repasovaných a replikovaných vzorů byly v interiéru použity současné prvky – osvětlovací tělesa, mobiliář, vybavení sociálně –hygienických zařízení. Mezi nově vnesené prvky patří i umělecká díla – originály. Návrh pracoval s detailem obkladu stěn, s umístěním světel, členěním stropu a podlahy a včleněním nábytkových sestav a doplňků do prostoru.

Nábytkové sestavy tvoří autorský systém s charakterem moderního nábytku s klasickými detaily a převahou tradičních materiálů – dřevo, kůže, leštěná nerez. Sedací nábytek je vybrán z tzv. neoklasického období (1920-1960).

Zásluhou České národní banky se podařilo v překvapivé míře rehabilitovat prostorově i hmotně těžce devastované historické hodnoty. Soudobý moderní výraz standardního ražení provozně sjednotil a doplnil fungující celek a zanechal další čitelnou stopu v architektonickém vývoji areálu. Rekonstrukci banky lze zařadit k těm zdařilejším rekonstrukčním akcím posledních let.

Kozí – rekonstrukce podkroví

Investor : Dr. Daniel Liška

Projektant : Ing.arch. Petr Franta, spolupráce Ing.arch. Hana Kačírková, Ing.arch. Jiří Sedláček, Didier Duval

Hlavní dodavatel:EPOSTA s.r.o, zástupce Ing. Miloš Furfánek

TDI: Ing.arch. Josef Benedikt, CSc.

Foto:Ester Havlová

Rohový dům, ve kterém je rekonstruován půdní prostor, se nachází v pražské památkové rezervaci na Starém Městě. Byl postaven ve stylu neoklasicismu na začátku 20. století. V přízemí jsou obchody, v patrech byty.

Na žádost investora byla rekonstruována střecha a do půdního prostoru vestavěny byty.

Střecha zůstala v objemu beze změny, stávající eternitová krytina byla vyměněna za novou ve stejné starorůžové barvě. Sedlová střecha s hřebenem je ukončena v nároží kupolí v mědi. Štíty nad rizalitem rekonstruovány beze změny.

Výška hřebene střechy a sklon do ulice zůstaly nezměněny. Do dvora je levá část zvýšena na úroveň pravé.

Do původního dřevěného krovu bylo vestavěno pět nových bytů – dva čtyřpokojové s mezonetem o ploše 140 a 160 m², dva dvoupokojové byty (59 a 62 m²) a jedna garsoniéra (37 m²). Byty jsou z ulic prosvětleny novými okny v kovových rámech v barvě střechy, posazenými co nejnižše za atiku. V horní části střechy jsou osazena dřevěná střešní okna 600/600 mm namísto tzv. ”padáček”, dvorní část bytů je osvětlena dřevěnými střešními okny.

Terasa patřící ke čtyřpokojovému mezonetovému bytu je situována do dvora, zapuštěna do střechy, její boky jsou pobity eternitem použitým na střechu, na podlaze keramická dlažba. Na terasu se vchází skleněnými dveřmi ve skleněné stěně..

Nad stávající vazné trámy krovu je vložena nová podlaha jako ocelový rošt s dřevěnými hranoly a finální parketovou dubovou podlahou či dlažbou. Mezonet je tvořen obdobně jako ocelový rošt s dubovými parketami. Dřevěné prvky krovu jsou pokud možno zachovány, opatřeny protipožárním nátěrem.

Střecha je tepelně odizolována a kryta sádrokartonem. V celém prostoru je co nejvíce zachována výška prostoru až k hřebeni střechy, umožňující z mezonetů vysoké průhledy prostorem; nejvíce se uplatnila dřevěná nárožní konstrukce věže, která se propisuje do středu obytného prostoru. Mezonety jsou propojeny s nižší úrovní vloženými ocelovými schodišti s dubovými stupni

Zahrada v opeře - restaurace

Investor : Daniel Jablonský- nájemce

Majitel : Státní opera Praha, Legerova 75, Praha 1, ředitel ak.arch . Daniel Dvořák

Projektant : Mímolimit, Mgr. Barbora Škorpilová, Jan Nedvěd, spolupráce Marcela Steinbachová, Jiří Novotný
Lukáš Juřina, grafický design - Aleš Najbrt, Zuzana Lednická

Ten kdo zná budovu bývalého Federálního shromáždění, určitě by v ní nehledal dobrou restauraci. V místech, kde před pár lety obědvali zaměstnanci Státní opery je otevřen nový podnik a jeho jméno souvisí s budovou, s níž sousedí - Zahrada v opeře. Parkovat se dá v garážích vedle restaurace, lze však do ní dojít pohodlně z Václavského náměstí nebo přímo z východu z metra.

Prágrův bývalý parlament je zajímavá budova....ne však právě romantické místo. Romantika na neromantickém místě ? Mezi dvěma magistrálami ? Něco jako zahradu plnou květin.Protože tady dříve opravdu zahrada byla podle starých fotografií.

Proč ne. Atmosféra začíná u světla. Osvětlení modeluje prostor a vytváří atmosféru. Vždy je lepší použít víc vytahovacích lampiček a výškově je odstupňovat, než rozsvítit jedno centrální světlo. Použitím hodně typů osvětlení, včetně svíček, je totiž možné měnit atmosféru prostředí dle nálady. Proto bylo osvětlení jednou z priorit návrhu a byla mu věnována nemalá péče. A výsledek je působivý. Kombinace romantických svíček na parapetech s bílým klavírem umocňují překrásné lampy od světoznámého designéra Inga Maurera, stahovací lampy Bára Škorpilové.

Dalším důležitým prvkem jsou rostliny udávající styl. Lidé si opravdu připadají jako v zahradě plné květin, protože bohatá květinová výzdoba je nejen příjemná, ale i originální a navíc účelně rozděluje prostor tak, aby nikdo nevnímal, že večeří spolu s dalšími 130 lidmi. V drátěných i ocelových rámech jsou naaranžovány tropické květiny, tenké bambusy, kokosové vlákno i tropické plody atp.. Velkou roli zde hrají i vázy - kamenné, vysoké 120 cm a 77 cm, měděné nádoby doplňující rámy.

Interiér Zahrady v opeře je zdařilý, protože jsou zde kombinovány teplé a příjemné materiály, jako dřevo, textil, papír, kov, kámen nebo zrcadla. Není to jen bambusová podlaha v barvě caramel, odolná a teplá, která není tvrdá jako dlažba, ale je to i řada vhodně zvolených detailů jako zajímavé osvětlení baru, rozmístění stolů, uchycení ubrusů nebo typ a množství živých květin. V takovém interiéru lze v klidu sjednat obchod, nebo naopak uspořádat párty pro více osob. Večer doplní jemný hudební doprovod.

Půdní byt v Praze

Investor : soukromá osoba

Projektant : AI Design, s.r.o., Anenské nám. 2, Praha 1

Nový mezonetový byt byl vytvořen sloučením dvou bytů v podkroví. Propojení spočívalo v odstranění patra (stropu) tak, že vznikl jeden hlavní prostor, do kterého jsou ostatní otevřeny. Všechny prostory mají výhled na řeku, přízemí navíc rozšiřuje terasa.

Pro umocnění pocitu otevřenosti a křehkosti je ve velké míře použito sklo v kombinaci s leštěnou nerezí – z nich jsou pak zhotoveny nejen okna a dveře, ale i stěny patra se spojovací lávkou a zařizovacími předměty jako umyvadla, police, nebo stůl. Nerez dominuje jak v kuchyni, tak v koupelnách, kde tvoří obklad stěn. Podlahy v přízemí jsou zhotoveny jednotně z šedookrového portugalského vápence, v ložnicích v patře jsou koberce.

Dispozičně je byt řešen jako mezonet, kde se všechny místnosti jeví být součástí ústřední halý otevřené přes dvě patra. V přízemí je vstupní předsíň se sociálním zázemím a schodištěm do patra, naproti vstupu je kuchyň a vpravo se vstupuje do halý. Patro je plošně rozlehlejší, obsahuje pracovnu a dvě ložnice s vlastními koupelnami. Místnosti jsou propojeny skleněnou lávkou.

Střešní okna jsou vybaveny samozavíracími automaty, podobně jako zastiňovací žaluzie. Interiérové skleněné stěny mají možnost zaclonění žaluziemi a textilií

Prezidentské apartmá hotelu "Paříž" Praha

Investor : Hotel "Paříž" Praha , a.s., U Obecního domu 1, Praha 1, Ing. Antonín Brandejs

Projektant : AA -OMICRON – K, Žitná 2 , Praha 2, Ing.arch. M. Kotík, Ing.arch. G. Kaprálová

Ing.arch. M. Selešiová

Koordinace projektu : Ing. B. Pospíšilová

Stavba se nachází v nároží ulic U Obecního domu a Královská v Praze 1. Jedná se o hotel postavený v roce 1904 v secesním stylu od architekta Jana Vejřala. Rekonstrukce se týkala prostoru půdy za jihozápadním nárožím a věže.

"Prezidentské apartmá" zahrnuje pokoj v 5.patře s nově vybudovaným schodištěm do 6. patra a novým schodištěm do věže.

Cílem projektu bylo vytvořit reprezentační "Prezidentské apartmá" v hotelu Paříž, které je schopné uspokojit nejnáročnější mezinárodní klientelu. Nejvíce atraktivním prvkem je zasklená osmiboká vyhlídka ve věži, která umožňuje neopakovatelné panoramatické pohledy na celou historickou část Prahy. Zajímavým technickým řešením bylo zasklení terasy netransparentním sklem, aby z dálkových pohledů věž působila stejným charakterem, tzn. otevřená jako dosud. Toto řešení bylo docíleno použitím speciálních skel.

Dá se říci, že řešení interiéru vč. propojení všech úrovní apartmá byly velmi dobře přijaty všemi hosty, kteří zde již strávili pobyt a především možnost posezení v prosklené terase byla pak pro ně velmi atraktivní.